

Den Europæiske Unions Tidende

L 317

Dansk udgave

Retsforskrifter

63. årgang

1. oktober 2020

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1361 af 30. september 2020 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2018/2019 for så vidt angår visse planter til plantning af *Malus domestica* med oprindelse i Serbien og visse planter til plantning af *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg og *Acer shirasawanum* Koidzumi med oprindelse i New Zealand 1
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1362 af 30. september 2020 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2020/1213 om de plantesundhedsmæssige foranstaltninger for indførsel til Unionen af visse planter til plantning af *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg og *Acer shirasawanum* Koidzumi med oprindelse i New Zealand 5
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1363 af 30. september 2020 om godkendelse af præparatet af *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840 som fodertilsætningsstof til alle svinearter (indehaver af godkendelsen er Chr. Hansen A/S) ⁽¹⁾ 10

HENSTILLINGER

- ★ Kommissionens henstilling (EU) 2020/1364 af 23. september 2020 om lovlige adgangsveje til beskyttelse i EU: fremme af genbosætning, indrejse af humanitære årsager og andre supplerende adgangsveje 13
- ★ Kommissionens henstilling (EU) 2020/1365 af 23. september 2020 om samarbejde mellem medlemsstaterne vedrørende operationer, som udføres af fartøjer, der ejes eller drives af private enheder, med henblik på eftersøgnings- og redningsaktiviteter 23
- ★ Kommissionens henstilling (EU) 2020/1366 af 23. september 2020 om en EU-mekanisme til kriseberedskab og -styring i forbindelse med migration (Plan for beredskab og krisestyring på migrationsområdet) 26

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT L 190 af 12.7.2006) 39

- ★ Berigtigelse til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/2018 af 11. marts 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 for så vidt angår energimærkning af køle/fryseapparater, der anvendes til direkte salg (EUT L 315 af 5.12.2020)..... 40

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2020/1361

af 30. september 2020

om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2018/2019 for så vidt angår visse planter til plantning af *Malus domestica* med oprindelse i Serbien og visse planter til plantning af *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg og *Acer shirasawanum* Koidzumi med oprindelse i New Zealand

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 af 26. oktober 2016 om beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 652/2014 og (EU) nr. 1143/2014 og om ophævelse af Rådets direktiv 69/464/EØF, 74/647/EØF, 93/85/EØF, 98/57/EF, 2000/29/EF, 2006/91/EF og 2007/33/EF ⁽¹⁾, særlig artikel 42, stk. 4, første og tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2019 ⁽²⁾ oprettes der på grundlag af en foreløbig risikovurdering en liste over højrisikoplanter, -planteprodukter og andre objekter.
- (2) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2018 ⁽³⁾ er der fastsat særlige regler om den procedure, der skal følges for at udarbejde den risikovurdering af højrisikoplanter, -planteprodukter og andre objekter, jf. artikel 42, stk. 4, i forordning (EU) 2016/2031.
- (3) Efter en foreløbig risikovurdering blev 35 planter til plantning med oprindelse i alle tredjelande opført i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) 2018/2019 som højrisikoplanter, og blandt disse findes slægterne *Malus* Mill. og *Acer* L.
- (4) Den 31. juli 2019 indgav Serbien en anmodning til Kommissionen om eksport til Unionen af 1-2 år gamle hvilende podede barrodsplanter til plantning af arten *Malus domestica*. Anmodningen var ledsaget af det respektive tekniske dossier.
- (5) Den 13. maj 2020 offentliggjorde Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (»autoriteten«) en videnskabelig udtalelse om varerisikovurderingen af *Malus domestica* planter til plantning fra Serbien ⁽⁴⁾. Autoriteten identificerede *Erwinia amylovora* som en skadegører, der er relevant for de pågældende planter til plantning, evaluerede de risikobegrænsende foranstaltninger, der er beskrevet i dossieret for den pågældende skadegører, og anslog sandsynligheden for skadegørfrihed.

⁽¹⁾ EUT L 317 af 23.11.2016, s. 4.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2019 af 18. december 2018 om oprettelse af en midlertidig liste over højrisikoplanter, -planteprodukter eller andre -objekter, jf. artikel 42 i forordning (EU) 2016/2031, og en liste over planter, for hvilke der ikke kræves plantesundhedscertifikater ved indførelse på Unionens område, jf. artikel 73 i nævnte forordning (EUT L 323 af 19.12.2018, s. 10).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2018 af 18. december 2018 om særlige regler om den procedure, der skal følges for at udarbejde den risikovurdering af højrisikoplanter, -planteprodukter og andre -objekter, jf. artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 (EUT L 323 af 19.12.2018, s. 7).

⁽⁴⁾ EFSA PLH Panel (EFSA's ekspertpanel for plantesundhed), 2020. Scientific Opinion on the commodity risk assessment of *Malus domestica* plants from Serbia. *EFSA Journal* 2020;18(5):6109, 53 s. <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2020.6109>.

- (6) På grundlag af denne udtalelse vurderes den plantesundhedsmæssige risiko ved indførsel til Unionen af 1-2 år gamle hvilende podede barrodsplanter til plantning af arten *Malus domestica* med oprindelse i Serbien at være reduceret til et acceptabelt niveau, forudsat at der anvendes egnede risikobegrænsende foranstaltninger vedrørende skadegørere forbundet med de pågældende planter til plantning. Da der er fastsat egnede foranstaltninger i punkt 9 i bilag X til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/2072 ⁽³⁾, bør disse planter til plantning ikke længere anses for at være højrisikoplanter og bør derfor udgå af bilaget til gennemførelsesforordning (EU) 2018/2019.
- (7) Den 29. august 2019 indgav New Zealand en anmodning til Kommissionen om eksport til Unionen af et-tre år gamle hvilende podede eller okulerede barrodsplanter til plantning frie for blade af arterne *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg og *Acer shirasawanum* Koidzumi. Anmodningen var ledsaget af det respektive tekniske dossier.
- (8) Den 20. maj 2020 offentliggjorde autoriteten en videnskabelig udtalelse om varerisikovurderingen af *Acer* spp. planter til plantning fra New Zealand ⁽⁴⁾. Autoriteten identificerede *Eotetranychus sexmaculatus*, *Meloidogyne fallax*, *Oemona hirta* og *Platypus apicalis* som skadegørere, der er relevante for de pågældende planter til plantning, vurderede de risikobegrænsende foranstaltninger, der er beskrevet i dossieret for de pågældende skadegørere, og anslog sandsynligheden for skadegørerfrihed for hver skadegører forbundet med de pågældende varer.
- (9) På grundlag af denne udtalelse vurderes den plantesundhedsmæssige risiko ved indførsel til Unionen af et-tre år gamle hvilende podede eller okulerede barrodsplanter til plantning frie for blade af arterne *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg og *Acer shirasawanum* Koidzumi med oprindelse i New Zealand at være reduceret til et acceptabelt niveau, forudsat at der anvendes egnede risikobegrænsende foranstaltninger vedrørende skadegørere forbundet med de pågældende planter til plantning. Da der er fastsat egnede foranstaltninger i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/... ⁽⁵⁾, bør disse planter til plantning ikke længere anses for at være højrisikoplanter og bør derfor udgå af bilaget til gennemførelsesforordning (EU) 2018/2019.
- (10) For at opfylde EU's forpligtelser, der følger af Verdenshandelsorganisations aftale om anvendelsen af sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger ⁽⁶⁾, bør import af disse varer genoptages hurtigst muligt. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen.
- (11) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2018/2019

Bilaget til gennemførelsesforordning (EU) 2018/2019 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/2072 af 28. november 2019 om ensartede betingelser for gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 for så vidt angår beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 690/2008 og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2019 (EUT L 319 af 10.12.2019, s. 1).

⁽⁴⁾ EFSA PLH Panel (EFSA's ekspertpanel for plantesundhed), 2020. Scientific Opinion on the commodity risk assessment of *Acer* spp. plants from New Zealand. *EFSA Journal* 2020; 18(5): 6105. <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2020.6105>.

⁽⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/... af 30. september 2020 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2020/1213 om de plantesundhedsmæssige foranstaltninger for indførsel til Unionen af visse planter til plantning af *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg og *Acer shirasawanum* Koidzumi med oprindelse i New Zealand (se side ... i denne EUT).

⁽⁶⁾ Verdenshandelsorganisations aftale om anvendelsen af sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger (SPS-aftalen), https://www.wto.org/english/tratop_e/sps_e/spsagr_e.htm.

*Artikel 2***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. september 2020.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

I punkt 1 i bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2019, foretages følgende ændringer i anden kolonne, »Beskrivelse«:

a) Rækken vedrørende »*Malus* Mill.« affattes således:

»*Malus* Mill., bortset fra et-to år gamle hvilende podede barrodsplanter til plantning af *Malus domestica* med oprindelse i Serbien«.

b) Rækken vedrørende »*Acer* L.« affattes således:

»*Acer* L., bortset fra et-tre år gamle hvilende podede eller okulerede barrodsplanter til plantning frie for blade af *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg og *Acer shirasawanum* Koidzumi, med oprindelse i New Zealand«.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2020/1362

af 30. september 2020

om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2020/1213 om de plantesundhedsmæssige foranstaltninger for indførsel til Unionen af visse planter til plantning af *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg og *Acer shirasawanum* Koidzumi med oprindelse i New Zealand

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 af 26. oktober 2016 om beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 652/2014 og (EU) nr. 1143/2014 og om ophævelse af Rådets direktiv 69/464/EØF, 74/647/EØF, 93/85/EØF, 98/57/EF, 2000/29/EF, 2006/91/EF og 2007/33/EF ⁽¹⁾, særlig artikel 42, stk. 4, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2019 ⁽²⁾ oprettes der på grundlag af en foreløbig risikovurdering en liste over højrisikoplanter, -planteprodukter og andre -objekter.
- (2) Hvis det på grundlag af en risikovurdering konkluderes, at en plante, et planteprodukt eller andet objekt med oprindelse i et tredjeland, en gruppe af tredjelande eller et specifikt område i det pågældende tredjeland udgør en uacceptabel risiko, men at risikoen kan reduceres til et acceptabelt niveau ved anvendelse af visse foranstaltninger, skal Kommissionen i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/2031 fjerne planten, planteproduktet eller andet objekt fra listen i gennemførelsesforordning (EU) 2018/2019 og tilføje den/det til den liste, der er omhandlet i artikel 41, stk. 2, i forordning (EU) 2016/2031.
- (3) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1213 ⁽³⁾ fastsætter desuden de plantesundhedsmæssige foranstaltninger for indførsel til Unionen af visse planter, planteprodukter og andre objekter, som er udgået fra bilaget til gennemførelsesforordning (EU) 2018/2019.
- (4) I bilaget til gennemførelsesforordning (EU) 2018/2019 er planter af slægten *Acer* L. medtaget som højrisikoplanter.
- (5) Den 29. august 2019 indgav New Zealand en anmodning til Kommissionen om eksport til Unionen af et-tre år gamle hvilende podede eller okulerede barrodsplanter til plantning frie for blade af arten *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg og *Acer shirasawanum* Koidzumi («planterne»). Anmodningen var ledsaget af det respektive tekniske dossier.
- (6) Den 20. maj 2020 offentliggjorde Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet («autoriteten») en videnskabelig udtalelse om varerisikovurderingen af *Acer* spp.-planter fra New Zealand ⁽⁴⁾. Autoriteten identificerede *Eotetranychus sexmaculatus*, *Meloidogyne fallax*, *Oemonia hirta* og *Platypus apicalis* («skadegørerne») som skadegørere, der er relevante for planterne, vurderede de risikobegrænsende foranstaltninger beskrevet i dossieret for disse skadegørere og anslog sandsynligheden for skadegørerfrihed for hver skadegører forbundet med den pågældende vare.
- (7) På grundlag af udtalelsen fjernes ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1361 ⁽⁵⁾ planterne fra listen over højrisikoplanter, der blev oprettet ved gennemførelsesforordning (EU) 2018/2019.

⁽¹⁾ EUT L 317 af 23.11.2016, s. 4.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2019 af 18. december 2018 om oprettelse af en midlertidig liste over højrisikoplanter, -planteprodukter eller andre -objekter, jf. artikel 42 i forordning (EU) 2016/2031, og en liste over planter, for hvilke der ikke kræves plantesundhedscertifikater ved indførsel på Unionens område, jf. artikel 73 i nævnte forordning (EUT L 323 af 19.12.2018, s. 10).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1213 af 21. august 2020 om de plantesundhedsmæssige foranstaltninger for indførsel til Unionen af visse planter, planteprodukter og andre objekter, som er udgået fra bilaget til gennemførelsesforordning (EU) 2018/2019 (EUT L 275 af 24.8.2020, s. 5)

⁽⁴⁾ EFSA PLH Panel (EFSA's ekspertpanel for plantesundhed), 2020. Scientific Opinion on the commodity risk assessment of *Acer* spp. plants from New Zealand. *EFSA Journal* 2020 18(5): 6105. <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2020.6105>.

⁽⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1361 af 30. september 2020 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2018/2019 for så vidt angår visse planter til plantning af *Malus domestica* med oprindelse i Serbien og visse planter til plantning af *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg og *Acer shirasawanum* Koidzumi med oprindelse i New Zealand (se side 1 i denne EUT).

- (8) På grundlag af udtalelsen kan de nødvendige foranstaltninger til at håndtere risikoen ved skadegørerne vedtages som plantesundhedsmæssige vigtige krav for at sikre den plantesundhedsmæssige beskyttelse af Unionens område mod indførsel af planterne til Unionen.
- (9) Med hensyn til *Oemona hirta* og *Platypus apicalis* anses de foranstaltninger, som New Zealand beskriver i dossieret, for at være tilstrækkelige til at reducere risikoen ved indførsel til Unionen af planterne til et acceptabelt niveau. Foranstaltningerne vedrørende de to skadegørere bør derfor være baseret på de foranstaltninger, som New Zealand har beskrevet i dossieret.
- (10) Med hensyn til *Meloidogyne fallax* er foranstaltningerne, som New Zealand beskriver i dossieret, i overensstemmelse med de gældende krav til nematoder, som angives i punkt 10 i bilag VII til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/2072 ⁽⁶⁾, vedrørende træer og buske til plantning.
- (11) Med hensyn til *Eotetranychus sexmaculatus* vurderes det, at de foranstaltninger, som New Zealand foreslår i dossieret, ikke alene kan reducere risikoen ved indførsel i Unionen af planterne til et acceptabelt niveau, da der ifølge autoritetens udtalelse stadig er en vis usikkerhed. Ved at imødegå den identificerede usikkerhed ved at anvende yderligere foranstaltninger for så vidt angår officielle erklæringer og plantesundhedscertifikater for planterne kan man reducere risikoen ved indførsel i Unionen af planterne til et acceptabelt niveau. De foranstaltninger, som New Zealand anvender i dossieret for *Eotetranychus sexmaculatus*, bør derfor suppleres med foranstaltninger, som imødegår usikkerheden.
- (12) *Oemona hirta* og *Meloidogyne fallax* er opført som EU-karantæneskadegørere i bilag II til gennemførelsesforordning (EU) 2019/2072. *Eotetranychus sexmaculatus* og *Platypus apicalis* er endnu ikke opført på listen over EU-karantæneskadegørere i gennemførelsesforordning (EU) 2019/2072, men en ny fuldstændig risikovurdering kan vise, at de opfylder kriterierne for opførelse. Hvis det på grundlag af en fuldstændig risikovurdering af de pågældende skadegørere fastslås, at skadegørerne opfylder betingelserne, vil de blive opført på listen i bilag II til gennemførelsesforordning (EU) 2019/2072, og de relevante planter vil blive opført i bilag VII til nævnte forordning sammen med de respektive foranstaltninger. Gennemførelsesforordning (EU) 2019/2072 bør da tages op til revision.
- (13) Bilaget til gennemførelsesforordning (EU) 2020/1213 bør derfor ændres.
- (14) For at opfylde EU's forpligtelser, der følger af Verdenshandelsorganisations aftale om anvendelsen af sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger ⁽⁷⁾, bør importen af planterne genoptages hurtigst muligt. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen.
- (15) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Emne

Denne forordning fastsætter de plantesundhedsmæssige foranstaltninger for indførsel til Unionen af visse planter til plantning af *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg og *Acer shirasawanum* Koidzumi med oprindelse i New Zealand

⁽⁶⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/2072 af 28. november 2019 om ensartede betingelser for gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 for så vidt angår beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 690/2008 og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2019 (EUT L 319 af 10.12.2019, s. 1).

⁽⁷⁾ Verdenshandelsorganisationens aftale om anvendelsen af sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger (SPS-aftalen), https://www.wto.org/english/tratop_e/sps_e/spsagr_e.htm.

*Artikel 2***Ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2020/1213**

Bilaget til gennemførelsesforordning (EU) 2020/1213 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 3***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. september 2020.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

I bilaget til gennemførelsesforordning (EU) 2020/1213 tilføjes følgende punkter:

Planter, planteprodukter og andre objekter	KN-kode	Oprindelsestred-jelande	Foranstaltninger
»4. Et-tre år gamle hvilende podede eller okkulerede barrodsplanter til plantning frie for blade af sorter af <i>Acer japonicum</i> Thunberg, <i>Acer palmatum</i> Thunberg og <i>Acer shirasawanum</i> Koidzumi	ex 0602 90 41 ex 0602 90 45 ex 0602 90 46 ex 0602 90 48 ex 0602 90 50	New Zealand	a) Det er officielt konstateret, at: i) planterne er frie for <i>Eotetranychus sexmaculatus</i> ii) planterne i hele deres levetid er blevet dyrket på et produktionssted, der sammen med de produktionsanlæg, det omfatter, er registreret og under tilsyn af den nationale plantesundhedsmyndighed i oprindelseslandet. iii) produktionsanlægget er fundet frit for <i>Eotetranychus sexmaculatus</i> ved officielle inspektioner gennemført på passende tidspunkter siden starten af den afsluttede produktionscyklus der i tilfælde af mistanke om forekomst af <i>Eotetranychus sexmaculatus</i> i produktionsanlægget, er der foretaget passende behandlinger for at sikre, at den ikke forekommer der er etableret en zone på 100 m, som er genstand for specifikke undersøgelser på passende tidspunkter for at påvise <i>Eotetranychus sexmaculatus</i>, og hvis skadegøreren er fundet på værtsplanter, er disse omgående blevet bortryddet og destrueret iv) der er oprettet et system til at sikre, at redskaber og maskiner er rengjort, så de er frie for jord og planterester, og desinficeret så de er frie for <i>Eotetranychus sexmaculatus</i>, før de indføres i produktionsanlæggene v) planterne ved høsten er rensat og beskåret, og de er blevet underkastet en officiel plantesundhedsinspektion bestående mindst af en detaljeret visuel undersøgelse, navnlig af planternes stængler og grene, for at bekræfte fraværet af <i>Eotetranychus sexmaculatus</i> vi) sendinger af planterne umiddelbart forud for eksporten er blevet underkastet en officiel inspektion for forekomst af <i>Eotetranychus sexmaculatus</i>, særlig i planternes stængler og grene, og antallet af prøver med henblik på inspektion har gjort det muligt at påvise en angrebsgrad på mindst 1 % med et konfidensniveau på 99 % b) Plantesundhedscertifikaterne for de pågældende planter inkluderer under overskriften »Tillægserklæring«: i) følgende erklæring: »Denne sending opfylder betingelserne i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1362«. ii) nærmere angivelse af de registrerede produktionsanlæg.

5. Et-tre år gamle hvilende podede eller okkulerede barrodsplanter til plantning frie for blade af sorter af <i>Acer japonicum</i> Thunberg, <i>Acer palmatum</i> Thunberg og <i>Acer shirasawanum</i> Koidzumi	ex 0602 90 41 ex 0602 90 45 ex 0602 90 46 ex 0602 90 48 ex 0602 90 50	New Zealand	a) Det er officielt konstateret, at: i) planterne er frie for <i>Oemona hirta</i> og <i>Platypus apicalis</i> ii) planterne i hele deres levetid er blevet dyrket på et produktionssted, der sammen med de produktionsanlæg, det omfatter, er registreret og under tilsyn af den nationale plantesundhedsmyndighed i oprindelseslandet. iii) produktionsanlægget er fundet frit for <i>Oemona hirta</i> og <i>Platypus apicalis</i> under officielle inspektioner gennemført på passende tidspunkter siden starten af den afsluttede produktionscyklus der i tilfælde af mistanke om forekomst af <i>Oemona hirta</i> eller <i>Platypus apicalis</i> i produktionsanlægget er foretaget passende behandlinger for at sikre, at de ikke forekommer iv) planterne ved høsten er blevet rensat og blevet underkastet en officiel inspektion for at bekræfte fraværet af <i>Oemona hirta</i> og <i>Platypus apicalis</i> v) sendinger af planter umiddelbart forud for eksporten er blevet underkastet en officiel inspektion for forekomst af <i>Oemona hirta</i> og <i>Platypus apicalis</i>, og antallet af prøver med henblik på inspektion har gjort det muligt at påvise en angrebsgrad på mindst 1 % med et konfidensniveau på 99 % b) Plantesundhedscertifikaterne for de pågældende planter inkluderer under overskriften »Tillægserklæring«: i) følgende erklæring: »Denne sending opfylder betingelserne i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1362«. ii) nærmere angivelse af de registrerede produktionsanlæg.«
---	---	-------------	--

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2020/1363

af 30. september 2020

om godkendelse af præparatet af *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840 som fodertilsætningsstof til alle svinearter (indehaver af godkendelsen er Chr. Hansen A/S)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 1831/2003 indeholder bestemmelser om godkendelse af fodertilsætningsstoffer og om grundlaget og procedurerne for meddelelse af en sådan godkendelse.
- (2) Der er i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EF) nr. 1831/2003 indgivet ansøgninger om godkendelse af præparatet af *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840. Ansøgningerne var vedlagt de oplysninger og dokumenter, der kræves i henhold til samme forordnings artikel 7, stk. 3.
- (3) Disse ansøgninger vedrører godkendelse i tilsætningsstoffkategorien »zootekniske tilsætningsstoffer« af præparatet af *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840 som fodertilsætningsstof til alle svinearter.
- (4) Den Europæiske Fødevareautoritet (»autoriteten«) konkluderede i sine udtalelser af 21. februar 2018 ⁽²⁾ og 4. oktober 2019 ⁽³⁾, at præparatet af *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840 under de foreslåede anvendelsesbetingelser ikke har skadelige virkninger på dyrs sundhed, på forbrugersikkerheden eller på miljøet. Det blev også konkluderet, at tilsætningsstoffet bør betragtes som potentielt sensibiliserende for luftvejene, og at det ikke er muligt at drage konklusioner om, hvorvidt tilsætningsstoffet potentielt kan være hud- og øjenirriterende samt hudsensibiliserende. Der bør derfor træffes passende beskyttelsesforanstaltninger for at forhindre negative virkninger for menneskers sundhed, navnlig hvad angår brugerne af tilsætningsstoffet. Autoriteten konkluderede, at tilsætningsstoffet har en betydelig indvirkning på forbedringen af zootekniske parametre hos alle svinearter. Autoriteten vurderer ikke, at der er behov for særlige krav om overvågning efter markedsføringen. Autoriteten har ligeledes gennemgået den rapport om analysemetoden for fodertilsætningsstoffet i foder, der blev forelagt af det i henhold til forordning (EF) nr. 1831/2003 oprettede referencelaboratorium.
- (5) Vurderingen af præparatet af *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840 viser, at betingelserne for godkendelse, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1831/2003, er opfyldt. Anvendelsen af dette præparat bør derfor godkendes som anført i bilaget til nærværende forordning.
- (6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Godkendelse

Det i bilaget opførte præparat, der tilhører tilsætningsstoffkategorien »zootekniske tilsætningsstoffer« og den funktionelle gruppe »tarmflorastabilisatorer«, godkendes som fodertilsætningsstof på de betingelser, der er fastsat i bilaget.

⁽¹⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ EFSA Journal (2018);16(4):5200.⁽³⁾ EFSA Journal 2019;17(11):5881 og EFSA Journal 2019;17(11):5883.

*Artikel 2***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. september 2020.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

Tilsætningsstoffs identifikationsnummer	Navn på indehaveren af godkendelsen	Tilsætningsstof	Sammensætning, kemisk betegnelse, beskrivelse, analysemetode	Dyreart eller -kategori	Maksimumsalder	Minimumsindhold	Maksimumsindhold	Minimumsindhold	Maksimumsindhold	Andre bestemmelser	Godkendelse gyldig til
						CFU/kg fuldfoder med et vandindhold på 12 %		CFU/l drikkevand			

Kategori: zootekniske tilsætningsstoffer. Funktionel gruppe: tarmflorastabilisatorer

4b1901	Chr. Hansen A/S	<i>Bacillus amyloliquefaciens</i> DSM 25840	Tilsætningsstoffets sammensætning Præparat af <i>Bacillus amyloliquefaciens</i> DSM 25840 indeholdende mindst $1,25 \times 10^{10}$ CFU/g tilsætningsstof Fast form	Alle svinearter	—	5×10^8	—	$1,7 \times 10^8$	—	1. I brugsvejledningen for anvendelsen af tilsætningsstoffet og forblandingerne angives oplagringsbetingelserne og stabilitet over for varmebehandling. 2. Tilsætningsstoffet kan anvendes i drikkevand. Ved anvendelse af tilsætningsstoffet i drikkevand skal det sikres, at tilsætningsstoffet spredes homogent. 3. Foderstofvirksomhedslederne fastlægger driftsprocedurer og administrative foranstaltninger for brugerne af tilsætningsstoffet og forblandingerne med henblik på at imødegå risici ved anvendelse. I tilfælde, hvor risiciene ikke kan fjernes eller begrænses til et minimum ved hjælp af disse procedurer og foranstaltninger, må tilsætningsstoffet og forblandingerne kun anvendes med de fornødne personlige værnemidler, herunder hud- og øjenbeskyttelse samt ånde- og drætsværn.	21. oktober 2030
			Aktivstoffets karakteristika Levedygtige sporer af <i>Bacillus amyloliquefaciens</i> DSM 25840								
			Analysemetode ⁽¹⁾ Til identifikation af <i>Bacillus amyloliquefaciens</i> DSM 25840: Identifikation: PFG-elektroforese (pulsed field gel electrophoresis) Kvantitativ bestemmelse af <i>Bacillus amyloliquefaciens</i> DSM 25840 i fodertilsætningsstoffet, forblandinger og foderstoffer: Pladespredningsmetode med anvendelse af trypton-soja-agar (EN 15784)								

⁽¹⁾ Nærmere oplysninger om analysemetoderne findes på referencelaboratoriets hjemmeside: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

HENSTILLINGER

KOMMISSIONENS HENSTILLING (EU) 2020/1364

af 23. september 2020

om lovlige adgangsveje til beskyttelse i EU: fremme af genbosætning, indrejse af humanitære årsager og andre supplerende adgangsveje

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Antallet af flygtninge og andre med behov for international beskyttelse er stigende på verdensplan. Som følge heraf er der behov for at styrke Unionens kapacitet til at opfylde sin moralske pligt til at yde effektiv bistand. Alle medlemsstater bør deltage i Unionens kollektive bestræbelser for at udvise solidaritet med dem, der har behov for international beskyttelse, ved at tilbyde dem lovlige adgangsveje til Unionen og øge de beskyttende områder uden for Unionen.
- (2) Henstillingen har til formål at støtte medlemsstaternes vedholdende bestræbelser på at åbne og øge antallet af lovlige og sikre adgangsveje for personer med behov for international beskyttelse. Den anbefalede foranstaltning har navnlig til formål at udvise solidaritet med lande uden for EU, hvortil et stort antal personer med behov for international beskyttelse er blevet fordrevet, bidrage til de internationale initiativer vedrørende genbosætning og indrejse af humanitære årsager og forbedre den overordnede migrationsstyring.
- (3) Unionen arbejder på at udvikle og øge det beskyttende område i transitlande, destinationslande eller første asyllandene for at bistå både personer med behov for international beskyttelse og migranter, der er særligt sårbare, samt hjælpe værtssamfundene. Via de regionale udviklings- og beskyttelsesprogrammer ⁽¹⁾ på Afrikas Horn, og i Nordafrika og Mellemøsten ydes der blandt andet støtte til opretholdelsen og forbedringen af det beskyttende område ved at udvikle de nationale systemers, de nationale myndigheders og civilsamfundets kapacitet. Der ydes beskyttelse ved at tilbyde direkte bistand til personer med behov for international beskyttelse. Alle foranstaltninger træffes af gennemførelsespartnerne. Via programmerne ydes der støtte til varige løsninger for personer med behov for international beskyttelse, navnlig genbosætning, ved at sikre screening og registrering, gøre det lettere effektivt at fastslå de pågældendes flygtningestatus samt direkte støtte de genbosætningsoperationer, FN's Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) gennemfører. Medlemsstaterne opfordres til at spille en aktiv rolle som medlemmer af sammenslutningen eller yde finansielle bidrag til støtte for og gennemførelse af regionale udviklings- og beskyttelsesprogrammer for at styrke den eksterne dimension af EU's migrationspolitik.
- (4) Genbosætning er et vigtigt redskab til at yde beskyttelse til personer med behov for international beskyttelse og til at udvise global solidaritet med tredjelande med det formål at hjælpe dem med at håndtere det store antal personer, der flygter fra krig eller forfølgelse. Det indgår også som et vigtigt element i EU's omfattende asyl- og migrationspolitik: Når der via genbosætning tilbydes sikre og lovlige adgangsveje for personer med behov for beskyttelse, kan genbosætning være med til at redde liv, mindske irregulær migration og bekæmpe menneskesmuglernetværkenes forretningsmodel. Genbosætning udgør også en vigtig og integreret del af den samlede tilgang til migration, når partnerlande inddrages inden for hele spektret af migrationsrelaterede områder.
- (5) UNHCR har bekræftet, at behovet for genbosætning fortsat er højt på verdensplan (1,44 millioner sager i 2020). Dette tal forventes at stige i de kommende år.

⁽¹⁾ Samfinansieret over EU-budgettet og gennemført af medlemsstatsledede sammenslutninger.

- (6) På det første globale flygtningeforum, der blev afholdt i december 2019, blev der gjort status over gennemførelsen af UNHCR's globale aftale om flygtninge ⁽⁷⁾. På forummet blev der mobiliseret bred international støtte til at finde varige løsninger for verdens flygtninge, herunder løsninger med henblik på genbosætning og udvidelse af antallet og omfanget af lovlige adgangsveje for personer med behov for international beskyttelse. UNHCR's treårige strategi (2019-2021) for genbosætning og supplerende adgangsveje indeholder en køreplan for udvidelsen af disse ved at tilbyde flere pladser, mobilisere flere aktører og skabe mere imødekommende samfund. For at medlemsstaterne kan påtage sig en ledende rolle globalt i forbindelse med genbosætning, opfordres de til at støtte gennemførelsen af strategien og imødegå den nuværende tendens med et faldende antal genbosætningslande og et kraftigt fald i tilsagnene om genbosætning ⁽⁸⁾.
- (7) Siden 2015 har det via to vellykkede EU-sponsorerede genbosætningsprogrammer, der indebærer deltagelse af et betydeligt antal medlemsstater, været muligt at hjælpe over 70 000 af de mest sårbare personer med behov for international beskyttelse med at finde husly i Unionen. I perioden 2015-2018, da situationen med hensyn til genbosætning globalt ændrede sig betydeligt, blev antallet af genbosætninger i medlemsstaterne tredoblet, idet EU's andel af den globale genbosætning steg fra under 9 % inden 2016 til 41 % i 2018. Denne stigning viser merværdien af og potentialet for samarbejde og koordinering på EU-plan i forbindelse med genbosætning. Den viser også betydningen af finansiering fra EU-budgettet: Der blev afsat 1 mia. EUR til direkte støtte til medlemsstaternes genbosætningsbestræbelser i perioden 2015-2020.
- (8) Inden for rammerne af den første EU-genbosætningsordning ⁽⁹⁾ enedes medlemsstaterne sammen med de associerede Dublin-lande om at genbosætte 22 504 personer med behov for international beskyttelse fra Mellemøsten, Afrikas Horn og Nordafrika over en periode på 2 år (2015-2017) ⁽¹⁰⁾. I alt blev 19 452 personer genbosat under denne første vellykkede EU-ordning (86 % af det samlede antal tilsagn).
- (9) Inden for rammerne af den anden EU-genbosætningsordning ⁽¹¹⁾ enedes medlemsstaterne om at genbosætte 50 039 personer med behov for international beskyttelse fra Tyrkiet, Libanon og Jordan samt fra landene langs den centrale Middelhavsrute, idet man navnlig støttede de nødtransitmekanismer, som UNHCR havde oprettet i Niger (2017) og Rwanda (2019). Ordningen blev en succes, idet 43 827 personer blev genbosat (88 % af det samlede antal tilsagn).
- (10) For at maksimere antallet af genbosætninger og udnytte de disponible midler godt får medlemsstater, der endnu ikke fuldt ud har efterkommet deres tilsagn inden for rammerne af den anden EU-genbosætningsordning, mulighed for at gøre det i 2020 og 2021 og derved efterkomme deres tidligere tilsagn.
- (11) Inden for rammerne af erklæringen fra EU og Tyrkiet ⁽¹²⁾ var mere end 27 000 personer blevet genbosat pr. medio september 2020 ⁽¹³⁾. Medlemsstaterne har derudover genbosat yderligere personer med behov for international beskyttelse fra Tyrkiet gennem deres egne nationale ordninger.
- (12) Unionen har behov for at gå fra ad hoc-genbosætningsordninger til ordninger, der fungerer på grundlag af en stabil ramme, som sikrer, at EU's genbosætningsordninger er bæredygtige og forudsigelige. Med henblik herpå fremsatte Kommissionen i 2016 som en del af revisionen af EU's asylsystem forslag til en forordning om indførelse af en EU-genbosætningsramme ⁽¹⁴⁾ for at skabe sikre og lovlige veje til international beskyttelse for personer med behov herfor. I juni 2018 blev der opnået en delvis foreløbig politisk aftale, som omfattede tilføjelse af indrejse af humanitære årsager — sammen med genbosætning — til den foreslåede forordnings anvendelsesområde. En hurtig vedtagelse af forslaget er vigtig for at sikre en mere effektiv, fair og stabil EU-politik for asyl og migration, herunder en stabil ramme for genbosætning.

⁽⁷⁾ <https://www.unhcr.org/the-global-compact-on-refugees.html>.

⁽⁸⁾ UNHCR modtog tilsagn om genbosætning fra 29 lande i 2018 sammenholdt med 35 lande i 2017. Antallet af genbosætninger faldt fra 65 100 i 2017 til 55 680 i 2018.

⁽⁹⁾ Kommissionens henstilling (EU) 2015/914 af 8. juni 2015 om en EU-ordning for genbosætning (EUT L 148 af 13.6.2015, s. 32).

⁽¹⁰⁾ Konklusioner vedtaget af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, af 20.7.2015.

⁽¹¹⁾ Kommissionens henstilling (EU) 2017/1803 af 3. oktober 2017 om forbedring af mulighederne for lovlig migration for personer med behov for international beskyttelse (EUT L 259 af 7.10.2017, s. 21).

⁽¹²⁾ <https://www.consilium.europa.eu/da/press/press-releases/2016/03/18/eu-turkey-statement/>.

⁽¹³⁾ Disse genbosætninger er delvist medregnet under de EU-genbosætningsordninger, der er omhandlet i betragtning 8 og 9.

⁽¹⁴⁾ COM(2016) 468 final.

- (13) For at sikre, at genbosætningsbestrebelseerne fortsætter, indtil der er fastsat en stabil ramme, opfordrede Kommissionen medlemsstaterne til at afgive deres tilsagn om genbosætning for 2020 på det 9. genbosætningsforum i juli 2019. Det skete på grundlag af de aftalte prioriteter for denne periode og i overensstemmelse med UNHCR's forventede globale behov for genbosætning i 2020 og UNHCR's henstillinger vedrørende EU's genbosætningsplanlægning 2020, hvori der blev opfordret til at stille 30 000 pladser til rådighed i 2020. Det førte til, at medlemsstaterne afgav lige under 29 500 tilsagn. Dette betydelige antal tilsagn, som udgør mere end 50 % af alle de genbosætningspladser, som stater har stillet til rådighed for UNHCR i 2020, understreger medlemsstaternes fortsatte vilje til at tilbyde beskyttelse, redde liv og tilbyde troværdige alternativer til irregulære migrationsbevægelser.
- (14) I lyset af det forventede globale behov for genbosætning i 2020, UNHCR's treårige strategi (2019-2021) for genbosætning og supplerende adgangsveje og det første globale flygtningeforum (december 2019) bekræfter dette betydelige antal tilsagn fra medlemsstaterne EU's rolle som global leder med hensyn til genbosætning.
- (15) Valget af prioriterede regioner til genbosætning inden for rammerne af tilsagnsrunden for 2020 er baseret på UNHCR's forventede globale behov for genbosætning og behovet for at fortsætte gennemførelsen af erklæringen fra EU og Tyrkiet fra marts 2016. Medlemsstaterne bør fortsætte genbosætningerne fra Tyrkiet, Jordan og Libanon samt fra vigtige afrikanske lande langs og frem til den centrale Middelhavsrute, herunder Libyen, Niger, Tschad, Egypten, Etiopien og Sudan. De bør også støtte nødtransitmekanismen i Niger og Rwanda og give plads til nødgenbosætninger. Gennemførelsen af erklæringen fra EU og Tyrkiet omfatter aktivering af den frivillige ordning med Tyrkiet om indrejse af humanitære årsager, forudsat at alle betingelser for den er opfyldt, og at antallet af irregulære grænsepassager mellem Tyrkiet og EU er ophørt eller i det mindste er blevet mindsket væsentligt og varigt.
- (16) For at hjælpe medlemsstaterne med at opfylde målet om 29 500 pladser i 2020 er der stillet ca. 300 mio. EUR til rådighed fra EU-budgettet ⁽¹⁰⁾. Under overholdelse af reglerne for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (AMIF) kan medlemsstaterne komme i betragtning til et incitamentskabende beløb på 10 000 EUR pr. genbosat person fra prioriterede regioner eller særligt sårbare grupper og 6 000 EUR for andre typer genbosætninger.
- (17) Mellem januar og marts 2020 ankom der mere end 3 600 personer til EU med henblik på genbosætning som en del af tilsagnsrunden for 2020. Coronaviruspandemien har imidlertid ført til alvorlige forstyrrelser af genbosætningsoperationerne. Medlemsstaterne, UNHCR og Den Internationale Organisation for Migration (IOM) suspenderede disse operationer fra midten af marts 2020. Den 18. juni 2020 meddelte UNHCR og IOM, at genbosætningsrejserne for flygtninge ville blive genoptaget ⁽¹¹⁾. Siden sommeren er flere medlemsstater begyndt gradvist at genoptage deres genbosættelsesaktiviteter.
- (18) Denne hidtil usete globale sundhedstrussel og de foranstaltninger, der er truffet for at inddæmme spredningen af virusset, har haft betydelig indvirkning på alle operationer og procedurer i forbindelse med genbosætning, indrejse af humanitære årsager og lokalsamfundsbaseet sponsorering. Behovet for koordinering på EU-plan for at maksimere virkningen af de foranstaltninger, der er truffet, er blevet tydeligt.
- (19) Kommissionen opfordrede i sin vejledning om gennemførelsen af de relevante EU-bestemmelser på området asyl- og tilbagesendelsesprocedurer og om genbosætningsprocedurerne ⁽¹²⁾ medlemsstaterne til at fortsat at udvise solidaritet med personer med behov for international beskyttelse og med tredjelands, der huser et stort antal flygtninge, ved så vidt muligt at sikre, at de genbosætningsrelaterede procedurer fortsætter. Kommissionen opfordrede medlemsstaterne til at overveje nye måder at arbejde på såsom at gennemføre samtaler eller behandle genbosætningssager på afstand. Hvad angår disse emner, har Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) ydet hurtig operationel støtte takket være en række tematiske onlinemøder som en del af netværket vedrørende genbosætning og indrejse af humanitære årsager.
- (20) Da Kommissionen har erkendt, at coronaviruspandemien har forstyrret efterkommelsen af de tilsagn, der blev afgivet under tilsagnsrunden i 2020, har den besluttet at forlænge den periode, hvori medlemsstaterne kan efterkomme deres tilsagn, til efter 2020, således at de kan gøre det fuldt ud. Det oprindelige etårige program vil derfor blive omdannet til et toårigt program for 2020-2021; i løbet af denne periode skal medlemsstaterne efterkomme deres 29 500 tilsagn. Derudover opfordres medlemsstaterne til om muligt at overveje at indføre supplerende statsfinansierede nationale genbosætningsprogrammer.

⁽¹⁰⁾ Den finansielle støtte kombinerer budgetbevillinger fra 2019 og 2020, som blev stillet til rådighed for medlemsstaterne i to rater.

⁽¹¹⁾ <https://www.unhcr.org/news/press/2020/6/5eeb85be4/joint-statement-un-refugee-chief-grandi-ioms-vitorino-announce-resumption.html?query=resettlement%20resumption>

⁽¹²⁾ C(2020) 2516 final.

- (21) For at sikre en gnidningsløs videreførelse af EU's genbosætningsbestræbelser efter de forstyrrelser, som coronaviruspandemien har forårsaget, bør det overvejes at indføre nye genbosætningsprogrammer fra 2022 og fremefter, idet der tages hensyn til de finansielle midler, der er afsat til Asyl- og Migrationsfonden i 2021-2027 til støtte for medlemsstaternes tilsagn. Unionens ambition er fortsat at arbejde frem mod et stadig stigende antal genbosætninger i de kommende år.
- (22) Ud over den finansielle støtte fra Unionen findes der forskellige foranstaltninger for at hjælpe medlemsstaterne med at genbosætte flygtninge. EASO har til formål at bistå medlemsstaterne med at efterkomme deres tilsagn om genbosætninger. Støttefaciliteten til genbosætning i Istanbul, som har fungeret siden april 2019 (pilotfase), støtter medlemsstaternes bestræbelser for at genbosætte flygtninge fra Tyrkiet. Derudover fremmer EASO's netværk vedrørende genbosætning og indrejse af humanitære årsager, som har været operationelt siden januar 2020, samarbejdet og videndelingen mellem medlemsstaterne med fokus på EU-specifikke emner. Netværket har været det vigtigste forum for medlemsstaterne for at imødegå konsekvenserne af coronaviruspandemien gennem informationsudveksling og peerlæring.
- (23) I overensstemmelse med UNHCR's treårige strategi (2019-2021) for genbosætning og supplerende adgangsveje er det desuden hensigtsmæssigt at fremme indførelsen af modeller for indrejse af humanitære årsager eller en bedre anvendelse af disse og andre supplerende adgangsveje som et supplerende middel med henblik på at udvide det antal pladser, der tilbydes gennem sikre og lovlige adgangsveje ud over genbosætning.
- (24) Forslaget til EU-forordning om en genbosætningsramme indeholder bestemmelser om at yde støtte til medlemsstaterne til indrejser af humanitære årsager.
- (25) Der er allerede gjort en lang række lovende erfaringer i medlemsstaterne og tredjelande med de mange forskellige modeller for indrejse af humanitære årsager, som kan opskaleres eller kopieres i andre medlemsstater.
- (26) Flere medlemsstater har indført lokalsamfundsbase­rede sponsorordninger⁽¹³⁾, som kan understøtte genbosætning, indrejser af humanitære årsager og andre supplerende adgangsveje. Under alle omstændigheder kan private sponsorer, grupper af privatpersoner eller nonprofitorganisationer spille en struktureret rolle med hensyn til at byde personer med behov for international beskyttelse velkommen og integrere dem.
- (27) I forbindelse med genbosætning kan lokalsamfundsbase­rede sponsorordninger hjælpe medlemsstaterne med at øge antallet af genbosætningspladser og sikre en vellykket integration af flygtninge i værtssamfundene. På grundlag af et stærkt partnerskab mellem staten og civilsamfundsorganisationer, enkeltpersoner eller grupper af enkeltpersoner yder private sponsorer normalt finansiell, praktisk og moralsk støtte til flygtninges indrejse eller integration. Som det fremgik af undersøgelsen fra 2018 om gennemførligheden og merværdien af sponsorordninger⁽¹⁴⁾, kan modellerne for lokalsamfundsbase­rede sponsorordninger have mange forskellige former. Afhængigt af deres udformning og formål bidrager de til at øge antallet af pladser, der er til rådighed for personer med behov for beskyttelse, sikrer en hurtigere og mere effektiv integration, forbedrer den offentlige støtte til flygtninge og genbosætning og er med til at forhindre genbosattes irregulære vidererejse.
- (28) Andre former for lokalsamfundsbase­ret sponsorering ud over genbosætning, der kan tjene som eksempel til efterfølgelse, er, hvad visse medlemsstater og private organisationer henviser til som »humanitære korridorer«, nemlig den model for lokalsamfundsbase­ret sponsorering, der på nuværende tidspunkt gennemføres af trosbaserede organisationer i Italien, Frankrig og Belgien i samarbejde med de respektive nationale regeringer. Inden for rammerne af denne model er private sponsorer involveret i alle faser af indrejseproceduren, lige fra indkredsning af personer med behov for international beskyttelse til overførslen af dem til den pågældende medlemsstat. De har også ansvar for modtagelses- og integrationsindsatsen og dækker de tilknyttede udgifter. Siden 2016 er mere end 2 700 personer med behov for international beskyttelse ankommet til Europa via denne adgangsvej, hovedsagelig til Italien og Frankrig. De nærmere regler for samarbejdet mellem staten og de private sponsorer fastsættes ofte i aftalememoranda.
- (29) I lyset af fordelene ved lokalsamfundsbase­ret sponsorering bør Unionen yderligere fremme en EU-tilgang hertil, som bygger på eksisterende erfaringer i medlemsstaterne og involverer EASO. Unionen vil fortsat yde støtte til kapacitetsopbygningen hos civilsamfundsaktører, der er involveret i lokalsamfundsbase­rede sponsorordninger og fremme tværnationale udvekslinger af viden med henblik på at opskalere de eksisterende lokalsamfundsbase­rede sponsorprogrammer og oprette nye programmer, herunder i medlemsstater, der endnu ikke har gennemført sådanne ordninger. I 2019 iværksatte Kommissionen en særlig indkaldelse af forslag med henblik herpå inden for rammerne af EU's handlingsprogram for AMIF⁽¹⁵⁾. Fremme supplerende adgangsveje for personer med behov for

⁽¹³⁾ I nogle lande kaldes de også »private sponsorordninger«.

⁽¹⁴⁾ <https://op.europa.eu/fr/publication-detail/-/publication/1dbb0873-d349-11e8-9424-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-114630059>.

⁽¹⁵⁾ Indkaldelse af forslag 2019, AMIF-2019-AG-Call, emne 1: Fremme af integrationen af personer med behov for beskyttelse gennem private sponsorordninger.

beskyttelse og deres videre integration er et af de emner, der er omfattet af indkaldelsen af forslag til tværnationale foranstaltninger om asyl, migration og integration inden for rammerne af AMIF's arbejdsprogram for 2020 ⁽¹⁶⁾.

- (30) Coronaviruspandemien har også påvirket de lokalsamfundsbaseerede sponsorordninger. Kommissionen opfordrede i sin vejledning om gennemførelsen af de relevante EU-bestemmelser på området asyl- og tilbagesendelsesprocedurer og om genbosætningsprocedurerne medlemsstaterne til at holde kommunikationskanalerne til sponsorer åbne, holde dem orienteret om udviklingen og fortsætte med at rekruttere og screene sponsorer for at øge de fremtidige genbosætningsmuligheder.
- (31) Som understreget af UNHCR er familiesammenføring i vid udstrækning anerkendt som en vigtig forudsætning for en vellykket integration i værtslandet. Tvangsfordrevne personer med behov for international beskyttelse står ofte over for mange udfordringer for så vidt angår deres ret til familiesammenføring såsom langvarige og besværlige administrative procedurer ⁽¹⁷⁾. Dette kan føre til forsøg på at omgå reglerne via farlig irregulær migration. For at lette adgangen til familiesammenføring i overensstemmelse med direktivet om familiesammenføring ⁽¹⁸⁾ opfordres medlemsstaterne til at indføre programmer for bistand til familiesammenføring, som forbedrer adgangen til oplysninger og forenkler visumansøgningsproceduren. Hvad angår sager, der falder uden for direktivet om familiesammenføring, opfordres medlemsstaterne desuden til at oprette programmer for indrejse af humanitære årsager såsom familiebaseerede sponsorordninger.
- (32) For at udnytte de færdigheder og kvalifikationer, som personer med behov for international beskyttelse besidder, og den motivation, de har, bør man også undersøge andre supplerende adgangsveje såsom uddannelse eller arbejde. Mange medlemsstater har støtteprogrammer, der letter adgangen til eksisterende lovlige adgangsveje for personer med behov for international beskyttelse såsom studerende eller arbejdstagere. Medlemsstaterne opfordres til at anvende EU's redskab for tredjelandstatsborgeres færdighedsprofiler i forbindelse med sådanne procedurer. Dette særlige onlineredskab hjælper med at kortlægge og dokumentere færdigheder og kvalifikationer hos personer med migrantbaggrund ⁽¹⁹⁾.
- (33) Det skønnes, at mindre end tre procent af alle flygtninge på verdensplan har adgang til videregående uddannelse ⁽²⁰⁾. Selv om de har de nødvendige færdigheder og den nødvendige viden, mangler de ofte oplysninger og finansielle midler til at ansøge om at deltage i programmer for grund- og videreuddannelse i Unionen. Medlemsstaterne bør overveje at forbedre adgangen til universiteter for unge med behov for international beskyttelse og derved gøre det lettere for dem at blive optaget som studerende på deres område. Sådanne initiativer kan kræve en proaktiv udvælgelsesprocedure i tredjelande, sprogundervisning, fleksibilitet med hensyn til adgangskriterierne i forbindelse med uddannelsesprogrammer samt stipendier og specifikke integrationsforanstaltninger ved ankomsten. Efter endt uddannelse bør studerende, der ønsker at blive i den pågældende medlemsstat, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 ⁽²¹⁾, tilbydes rådgivning og hjælp til jobsøgning.
- (34) For at lette gennemførelsen af sådanne programmer vil Kommissionen fremme peerlæring og udveksling af erfaringer mellem medlemsstaterne og undersøge mulighederne for finansiell støtte fra EU til udformningen og udviklingen af disse adgangsveje for studerende.
- (35) Medlemsstaterne bør yderligere overveje i partnerskab med den private sektor, arbejdsgivere, fagforeninger og civilsamfundet at arbejde for at udvikle innovative internationale arbejdskraftmobilitetsordninger for personer med behov for international beskyttelse.
- (36) EASO vil sammen med netværket for genbosætning og indrejse af humanitære årsager hjælpe medlemsstaterne med at udforme og gennemføre programmer for indrejse af humanitære årsager og andre supplerende adgangsveje.

⁽¹⁶⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2020) 4223 af 26.juni 2020 med titlen »The financing of Union Actions in the framework of the Asylum, Migration and Integration Fund and the adoption of the work programme for 2020«: <https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/financing/fundings/migration-asylum-borders/asylum-migration-integration-fund/union-actions/docs/c4223-annex-decision-amif-awp-2020.pdf>.

⁽¹⁷⁾ <https://www.unhcr.org/uk/protection/basic/5f5743f84/families-together-family-reunification-for-refugees-in-the-european-union.html>

⁽¹⁸⁾ Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12).

⁽¹⁹⁾ <https://ec.europa.eu/migrantskills/#/>.

⁽²⁰⁾ UNHCR's skøn: <https://www.unhcr.org/tertiary-education.html>.

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 af 11. maj 2016 om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter, og au pair-ansættelse (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 21), artikel 25.

- (37) Ved gennemførelsen af programmer for genbosætning, indrejse af humanitære årsager og andre supplerende adgangsveje bør medlemsstaterne tage hensyn til de forpligtelser, der er fastsat i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap.
- (38) For at sikre tilsynet med gennemførelsen af EU's genbosætningsordninger i 2020 og 2021 bør medlemsstaterne efter anmodning rapportere til Kommissionen om, hvor mange de har genbosat på deres område i overensstemmelse med deres tilsagn, og specificere, fra hvilke lande de har genbosat dem. Kommissionen vil også føre tilsyn med de forskellige projekter og programmer for indrejse af humanitære årsager, der er gennemføres i medlemsstaterne, med henblik på fortsat at have et overblik over alle lovlige migrationsveje for personer med behov for international beskyttelse og antallet af pladser, der tilbydes via disse kanaler.
- (39) Denne henstilling bør rettes til medlemsstaterne. De associerede Dublin-lande opfordres til at bidrage til de fælles europæiske genbosætningsbestræbelser samt den fælles indsats med hensyn til andre supplerende adgangsveje —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

ØGE ANTALLET AF MEDLEMSSTATER, DER ER INVOLVERET I GENBOSÆTNING OG INDREJSE AF HUMANITÆRE ÅRSAGER

1. Medlemsstaterne bør bidrage til at skabe lovlige adgangsveje for personer med behov for international beskyttelse ud fra et ønske om at udvise international solidaritet med første asyllande og styrke den indbyrdes solidaritet.

OPTRAPPE BESTRÆBELSERNE FOR AT EFTERKOMME TILSAGN MIDT I CORONAVIRUSPANDEMIEN OG OPSKALERE GENBOSÆTNINGERNE PÅ MELLEMLANG SIGT

2. På grundlag af erfaringerne med gennemførelsen af de tidligere EU-genbosætningsordninger og for at slå bro over overgangen mellem disse ordninger og den stabile EU-genbosætningsramme opfordres medlemsstaterne til at nå det mål for genbosætninger, der blev fastsat under tilsagnsrunden for 2020, på mindst 29 500 personer med behov for international beskyttelse fra tredjelande over en toårig periode (1. januar 2020-31. december 2021).
3. Medlemsstaterne opfordres til så hurtigt, som det i lyset af konsekvenserne af coronaviruspandemien er praktisk muligt, at efterkomme de tilsagn, de afgav under tilsagnsrunden for 2020. De opfordres til at overveje at indføre innovative arbejdsmetoder og at tilpasse deres procedurer, så de er i stand til at reagere på den skiftende situation i marken, herunder i første asyllande.
4. De medlemsstater, der ikke fuldt ud har efterkommet deres tilsagn inden for rammerne af EU-genbosætningsordningen for 2018-2019 ⁽²²⁾ opfordres til at efterkomme disse tilsagn i 2020 og 2021 i overensstemmelse med de nationale AMIF-programmer.
5. I 2020 og 2021 bør medlemsstaterne så vidt muligt fortsætte deres genbosætningsrelaterede aktiviteter midt under coronaviruspandemien og målrette deres tilsagn:
 - a) for at sikre fortsat genbosætning fra Tyrkiet af syriske statsborgere og tredjelandstatsborgere samt statsløse, der er blevet fordrevet som følge af den syriske konflikt, for derved at støtte gennemførelsen af erklæringen fra EU og Tyrkiet fra marts 2016; dette omfatter aktivering af den frivillige ordning om indrejse af humanitære årsager, forudsat at alle betingelser for den er opfyldt, og at antallet af irregulære grænsepassager mellem Tyrkiet og EU er ophørt eller i det mindste er blevet mindsket væsentligt og varigt
 - b) at sikre den fortsatte genbosætning fra Jordan og Libanon
 - c) at bidrage til en fortsat stabilisering af situationen i det centrale Middelhavsområde ved at genbosætte personer, der har brug for beskyttelse, fra Libyen, Niger, Tchad, Egypten og Sudan, herunder ved at støtte UNHCR's midlertidige mekanismer i Niger og Rwanda for nødevakuering af de mest sårbare grupper af migranter fra Libyen.

⁽²²⁾ Henstilling (EU) 2017/1803.

6. Medlemsstaterne opfordres til at reagere fleksibelt på de globale behov for nødgenbosætning. De opfordres til at efterkomme så mange tilsagn om genbosætning som muligt og gøre god brug af det budget, der stilles til rådighed for dem. De bør gennemføre deres genbosætningsprogrammer i tæt samarbejde med UNHCR og med støtte fra EASO, når det er relevant.
7. For at sikre kontinuitet og fornyet vækst i genbosætningsoperationerne efter de forstyrrelser, som coronaviruspandemien har forårsaget, opfordres medlemsstaterne til at bidrage til fremtidige EU-genbosætningsprogrammer. De opfordres til at opskalere deres nuværende genbosætningsprogrammer, genoptage deres tidligere genbosætningsprogrammer eller indføre nye genbosætningsprogrammer for at udvide antallet af genbosætningspladser for personer med behov for international beskyttelse, når det igen er muligt under sikre forhold for alle involverede parter at gennemføre genbosætninger.

SIKRE KVALITETEN AF GENBOSÆTNINGSPROGRAMMERNE

8. Medlemsstaterne bør sikre, at alle faser af genbosætningsprocessen udføres i overensstemmelse med en høj kvalitetsstandard, navnlig orientering (på afstand) forud for afrejsen og oplysninger efter ankomsten. De opfordres til at skabe passende og tilstrækkelig modtagelseskapacitet, idet der tages hensyn til den øgede risiko for sundhedsproblemer for at garantere, at udvalgte personer hurtigt ankommer til Europa.
9. Medlemsstaterne opfordres til at udforme målrettede og effektive programmer for integration og social inklusion for genbosatte personer, i forbindelse med hvilke der navnlig tages hensyn til sårbarhed. De opfordres til at arbejde tæt sammen med civilsamfundet og de modtagende samfund for at indføre eller udvide lokalsamfundsbaseerede sponsorordninger for genbosætning, som har til formål mere effektivt, bedre og hurtigere at integrere genbosatte flygtninge i værtssamfundet.
10. Medlemsstaterne bør indføre interne tilsyns- og evalueringsprogrammer for at måle effektiviteten og virkningerne af deres genbosætningsordninger og relevante integrationsprogrammer.

FREMME INDREJSE AF HUMANITÆRE ÅRSAGER

11. Medlemsstaterne opfordres til at øge antallet af sårbare personer med behov for international beskyttelse, der får indrejse på deres område. Ud over genbosætning bør de navnlig overveje at indføre eller opskalere andre former for lovlige adgangsveje for sårbare personer med behov for international beskyttelse.
12. Derudover opfordres medlemsstaterne til at lette adgangen til ret til familiesammenføring ved at indføre programmer for bistand til familiesammenføring, som forbedrer adgangen til oplysninger og forenkler ansøgningsproceduren. Desuden opfordres de til at skabe muligheder for, at familiemedlemmer til personer med international beskyttelse kan indrejse via programmer for indrejse af humanitære årsager såsom familiebaseerede sponsorordninger.
13. Medlemsstaterne opfordres til at bidrage til en EU-tilgang til lokalsamfundsbaseeret sponsorering ved at tage udgangspunkt i den brede vifte af modeller for indrejse af humanitære årsager for at udforme indrejseprogrammer i overensstemmelse med deres respektive nationale prioriteter og tage hensyn til EU's prioriteter og interesser i forbindelse med dets forbindelser med tredjelande.
14. Medlemsstaterne opfordres til at arbejde tæt sammen med civilsamfundet om at indføre eller udvide lokalsamfundsbaseerede sponsorordninger som en adgangsvej ad humanitære årsager, hvor private sponsorer, grupper af privatpersoner eller nonprofitorganisationer er involveret i forskellige faser af programmet — fra indkredsning af personer med behov for international beskyttelse i tredjelande til integration af dem efter ankomsten.
15. Ved udformningen af disse lokalsamfundsbaseerede sponsorordninger bør medlemsstaterne og deres partnere fastsætte gennemsigtige og ikkediskriminerende udvælgelseskriterier for personer med behov for international beskyttelse. De bør fra starten af programmet sikre, at civilsamfundets og regeringens respektive roller er klart defineret i fasen før og efter flygtningenes ankomst. Medlemsstaterne er fortsat ansvarlige for sikkerhedskontrollen og indrejseprocedurerne og skal sikre, at der er indført passende sikkerhedsforanstaltninger og sikkerhedsnet.
16. Medlemsstaterne opfordres til at indføre eller udvide de lokalsamfundsbaseerede sponsorordninger, der har til formål at sikre en bedre og hurtigere integration og social inklusion af personer, der har fået international beskyttelse i værtssamfundene, og bedre offentlig støtte ved at skabe mere imødekommende og inkluderende samfund.

17. Medlemsstaterne opfordres til at holde kommunikationskanalerne med private sponsorer under og efter coronaviruspandemien åbne og at få private sponsorer engageret i aktivt at støtte sponsorordningerne.
18. Medlemsstaterne opfordres til at gøre brug af de forskellige EU-samfinansieringsmuligheder for at fremme lokalsamfundsbaseerede sponsorordninger.

FREMME SUPPLERENDE ADGANGSVEJE FOR PERSONER MED BEHOV FOR INTERNATIONAL BESKYTTELSE I FORBINDELSE MED UDDANNELSE OG ARBEJDE

19. Medlemsstaterne opfordres til at udvikle og støtte programmer, der letter adgangen til andre eksisterende lovlige adgangsveje for personer med behov for international beskyttelse, ved, når det er relevant, at gøre brug af EU's redskaber til at kortlægge og dokumentere deres færdigheder og kvalifikationer. Medlemsstaterne opfordres også til at give adgang til arbejdsmarkedet, herunder med aktiveringsprogrammer (f.eks. omskoling og opkvalificering) så tidligt som muligt. For at lette integrationen på arbejdsmarkedet bør medlemsstaterne arbejde tæt sammen med arbejdsmarkedets parter.
20. Medlemsstaterne bør overveje at forbedre adgangen til universiteter for unge med behov for international beskyttelse ved at gøre det muligt for dem at kvalificere sig som studerende under hensyntagen til deres specifikke behov. Medlemsstaterne bør i tæt partnerskab med universiteterne overveje at oprette særlige programmer, som kunne omfatte en specifik, mere fleksibel akademisk udvælgelsesprocedure, finansiel støtte og tilpassede sprogkurser eller opskalere deres eksisterende initiativer. De bør yde rådgivning og hjælpe personer med en afsluttet eksamen, som ønsker at blive i den pågældende medlemsstat, med at finde et arbejde.
21. Medlemsstaterne bør overveje i partnerskab med den private sektor og arbejdsgiverne at arbejde for at udvikle innovative internationale arbejdskraftmobilitetsordninger for personer med behov for international beskyttelse, uden at det berører deres ret til beskyttelse.
22. Medlemsstaterne opfordres til at bidrage til en EU-tilgang til lokalsamfundsbaseerede sponsorordninger, der skal understøtte de supplerende adgangsveje til uddannelse og arbejde for personer med behov for international beskyttelse.

STYRKE SAMARBEJDET MELLEM MEDLEMSSTATERNE OG FREMME GENBOSÆTNING PÅ GLOBALT PLAN

23. For at udnytte fordelene og potentialet ved samarbejde og koordinering på EU-plan inden for genbosætning, indrejse af humanitære årsager, lokalsamfundsbaseerede sponsorordninger og supplerende adgangsveje opfordres medlemsstaterne til at deltage i EASO's netværk vedrørende genbosætning og indrejse af humanitære årsager, og til aktivt at bidrage til dets møder og aktiviteter.
24. Medlemsstaterne bør samarbejde inden for rammerne af EASO's netværk vedrørende genbosætning og indrejse af humanitære årsager for at fremme en rettidig og gnidningsløs genoptagelse af genbosætningerne, efter at restriktionerne i forbindelse med coronaviruspandemien er ophævet, og udvikle nye arbejdsmetoder og nye procedurer med henblik på at gøre genbosætningsoperationerne mere modstandsdygtige på mellemlang sigt.
25. For at udvide antallet af genbosætninger globalt bør medlemsstaterne samarbejde med tredjelande og hjælpe dem med at opbygge deres genbosætningsprogrammer ved hjælp af kapacitetsopbygning og udveksling af erfaringer og bedste praksis, udnyttelse af EASO's ekspertise og i samarbejde med UNHCR og IOM.

TILSYN

26. Medlemsstaterne bør på anmodning meddele Kommissionen, hvor mange personer der er blevet genbosat på deres område i overensstemmelse med deres tilsagn, og specificere, hvilke lande de er blevet genbosat fra.
27. Medlemsstaterne bør holde Kommissionen underrettet om antallet af indrejser via ordninger for indrejse af humanitære årsager og andre supplerende adgangsveje.

FINANSIEL STØTTE

28. Medlemsstaterne bør fuldt ud gøre brug af den finansielle støtte, der stilles til rådighed via Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden for den resterende gennemførelsesperiode for at efterkomme deres tilsagn om genbosætning og derved sikre, at alle faser af den genbosætningsproces, som er omhandlet i denne henstilling, gennemføres i overensstemmelse med en høj kvalitetsstandard.
29. Medlemsstaterne bør også gøre fuld brug af andre muligheder for EU-finansiering for at støtte og forbedre genbosætning, indrejser af humanitære årsager og andre supplerende adgangsveje for personer med behov for international beskyttelse og deres integration og sociale inklusion i værtssamfundene, navnlig Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling i overensstemmelse med deres respektive mål.

ADRESSATER

Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. september 2020.

På Kommissionens vegne
Ylva JOHANSSON
Medlem af Kommissionen

BILAG

Genbosætning: Tilsagn for 2020

Medlemsstat	Antal pladser i alt i 2020
Belgien	758
Bulgarien (*)	[25]
Tjekkiet	
Danmark	
Tyskland	5 500
Estland	
Irland	994
Grækenland	
Spanien	1 000
Frankrig	5 200
Kroatien	100
Italien	700
Cypern	
Letland	
Litauen	18
Luxembourg (*)	[50]
Ungarn	
Malta (*)	[20]
Nederlandene	1 902
Østrig	
Polen	
Portugal	1 150
Rumænien	200
Slovenien	
Slovakiet	
Finland	850
Sverige	5 114
Det Forenede Kongerige	6 000
I ALT	29 487

(*) Efterkommelse af tilsagn fra den tidligere ordning (ikke medregnet i tilsagnsrunden for 2020).

KOMMISSIONENS HENSTILLING (EU) 2020/1365

af 23. september 2020

om samarbejde mellem medlemsstaterne vedrørende operationer, som udføres af fartøjer, der ejes eller drives af private enheder, med henblik på eftersøgnings- og redningsaktiviteter

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) At komme nødstedte personer fundet på havet til undsætning er en retlig forpligtelse for medlemsstaterne i henhold til den folkeretlige sædvaneret og traktatretten, herunder navnlig den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen (SOLAS-konventionen, 1974), De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS, 1979) og den internationale konvention om maritim eftersøgning og redning (SAR-konventionen, 1979) samt EU-retten. Den Europæiske Union er kontraherende part i UNCLOS.
- (2) Siden 2014 har tusindvis af mennesker forsøgt at krydse Middelhavet for at nå Europa, hvilket har krævet en mangesidet reaktion fra Den Europæiske Union og dens medlemsstater med henblik på at forhindre tab af menneskeliv, forbedre migrationsforvaltningen, håndtere de grundlæggende årsager til irregulær migration og opløse organiserede kriminelle grupper af migrantsmuglere og menneskehandlere.
- (3) I de seneste 2 år er den irregulære migration til EU faldet, og færre mennesker er omkomne på havet, men den risikofyldte brug af små, usødygtige fartøjer i Middelhavet er stadig kendetegnende for migrationssituationen og bidrager til fortsat at anspore den organiserede kriminalitet og forårsage uacceptable dødsfald. Ifølge Den Internationale Organisation for Migration er der i 2020 indtil videre over i alt 500 dødsfald i Middelhavet, idet der i 2019 var over 1 880 dødsfald og siden 2014 har været over 20 300 dødsfald, og det gør især den centrale Middelhavsrute til Europa til den mest dødbringende rute i verden.
- (4) Siden 2015 er eftersøgnings- og redningskapaciteten, koordineringen og effektiviteten i Middelhavet blevet styrket betydeligt som reaktion på migrationskrisen, bl.a. med betydelige bidrag fra visse kyststater og øget inddragelse af private og kommercielle fartøjer. EU og medlemsstaterne har styrket deres kapacitet i Middelhavet, bl.a. gennem nationale operationer og operationer under ledelse af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) såsom Themis (tidligere Triton), Poseidon og Indalo, samt tidligere også EU's flådeoperation EUNAVFOR MED Sophia, som siden 2015 har bidraget til at redde over 600 000 mennesker på havet.
- (5) I den sammenhæng har flere ikke-statslige organisationer (NGO'er) også hovedsagelig i det centrale Middelhavsområde drevet private fartøjer, som bidrager væsentligt til at redde personer på havet, som derefter bringes ind på EU's område med henblik på sikker ilandsætning. Som allerede understreget i EU's handlingsplan for bekæmpelse af smugling af migranter (2015-2020) og yderligere præciseret i Kommissionens vejledning om smuglerpakken (C(2020) 6470) er der behov for at undgå, at de personer, som yder humanitær bistand til mennesker i havsnød, kriminaliseres, samtidig med at det sikres, at der er indført passende strafferetlige sanktioner mod smuglere.
- (6) Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning af 18. april 2018 om fremskridt for FN's globale aftaler om sikker, ordentlig og regulær migration og om flygtninge (2018/2642(RSP)) til større eftersøgnings- og redningskapacitet rettet mod mennesker i nød, til, at alle stater indsætter mere kapacitet og til, at den bistand, som private aktører og NGO'er yder i forbindelse med gennemførelsen af redningsaktioner til lands og til vands, anerkendes.
- (7) Eftersøgnings- og redningsoperationer i nødsituationer kræver koordinering og hurtig ilandsætning på et sikkert sted og overholdelse af de reddede personers grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med forpligtelserne i henhold til EU's charter om grundlæggende rettigheder, herunder princippet om non-refoulement, og med den folkeretlige sædvaneret og traktatretten hvad angår menneskerettigheder og havret, herunder retningslinjerne for behandling af personer, der er bjerget på havet, fra Den Internationale Søfartsorganisations (IMO's) Komité for Sikkerhed på Søen (MSC).
- (8) Der er i de seneste år opstået en ny form for eftersøgnings- og redningsoperationer i det europæiske maritime landskab, hvor fartøjer, der drives af NGO'er i det centrale Middelhav, har været involveret i eftersøgnings- og redningsoperationer, som de har udført under koordinering af de nationale søredningskoordinationscentre eller på eget initiativ. I mange tilfælde har disse fartøjer gennemført flere på hinanden følgende redningsoperationer, før de reddede personer er blevet ilandsat på et sikkert sted.

- (9) Smugling af migranter ad søvejen er en strafbar handling, som kan bringe menneskers liv i fare og straffes i henhold til både EU-retten og folkeretten. Den Europæiske Union og dens medlemsstater er kontraherende parter i De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet (UNTOC) og protokollerne hertil, herunder protokollen om bekæmpelse af menneskesmugling til lands, ad søvejen og ad luftvejen, som supplerer UNTOC. I den kontekst er det vigtigt at undgå en situation, hvor migrantsmuglings- eller menneskehandelsnetværk, herunder kriminelle organisationer, der smugler mennesker eller benytter sig af visse former for udnyttelse, der kan sidestilles med slaveri, drager fordel af de redningsaktioner, der udføres af private fartøjer i Middelhavet.
- (10) Det bør erindres, at SAR-konventionen forpligter de kontraherende parter til at deltage i udviklingen af eftersøgnings- og redningstjenester og til at træffe hasteforanstaltninger for at sikre, at alle personer, der er eller synes at være i havsnød, får den nødvendige bistand. De relevante parter bør koordinere og samarbejde deres aktiviteter, således at de personer, der bistås, ilandsættes fra det skib, der yder bistand, og bringes til et sikkert sted, så snart det er praktisk muligt. I overensstemmelse med IMO-retningslinjerne for behandling af personer, der er bjerget på havet, bør der ved udvælgelsen af et sikkert sted for ilandsætning i hvert enkelt tilfælde tages hensyn til forskellige vigtige faktorer og særlige omstændigheder. Bl.a. bør der i forbindelse med asylansøgere og flygtninge, der opsamles på havet, tages hensyn til behovet for at undgå ilandsætning i områder, hvor de personer, der hævder at have velbegrundet frygt for forfølgelse, risikerer at få deres liv og frihedsrettigheder truet. Endvidere kræves det i IMO's retningslinjer, at de ansvarlige statslige myndigheder gør deres yderste for at fremskynde ordningerne for ilandsætning af overlevende fra skibet, samtidig med at det understreges, at den nødvendige koordinering i visse tilfælde kan medføre uundgåelige forsinkelser.
- (11) Den regelmæssige tilstedeværelse af NGO'er, der udfører eftersøgnings- og redningsaktiviteter i Middelhavet, udløser specifikke operationelle behov for øget koordinering og samarbejde mellem fartøjer med reddede personer ombord og de nationale myndigheder og berører medlemsstaterne på forskellige måder: nogle af dem er de stater, der koordinerer eftersøgnings- og redningsoperationer, nogle er de stater, der modtager de reddede personer, som sættes i land på deres område, nogle er de stater, hvor de ikke-statslige organisationer er lovligt etableret, og andre igen er flagstater for de fartøjer, der anvendes i eftersøgnings- og redningsaktiviteterne.
- (12) Private fartøjer, der medvirker i redningsaktioner i Middelhavet, er involveret i komplekse og ofte gentagne eftersøgnings- og redningsoperationer, som fra redningsaktiviteterne til ilandsætningen kan vedrøre et stort antal personer i forhold til fartøjets kapacitet og involvere en bred vifte af aktører. Det er derfor et spørgsmål om den offentlige orden, herunder den offentlige sikkerhed, at disse fartøjer skal være behørigt registreret og passende udstyret til at opfylde de relevante sikkerheds- og sundhedskrav, der er forbundet med disse aktiviteter, således at de ikke udgør nogen fare for besætningen eller de reddede personer. Disse aktiviteter skal gennemføres inden for en koordineret ramme gennem styrket samarbejde og koordinering mellem private aktører og nationale myndigheder.
- (13) Den fortsatte ilandsætning af reddede mennesker i kystmedlemsstaterne har direkte konsekvenser for deres migrationsforvaltningssystemer og lægger et øget, umiddelbart pres på deres migrations- og asylsystemer, herunder på deres modtagelses- og sagsbehandlingskapacitet.
- (14) Foruden en række andre initiativer vedtog Kommissionen den 4. juli 2017 en "Handlingsplan om foranstaltninger til at støtte Italien, reducere migrationspresset langs den centrale Middelhavsrute og øge solidariteten", som bl.a. omfattede Italiens udarbejdelse af en adfærdskodeks for NGO'er, der udfører eftersøgnings- og redningsaktiviteter i Middelhavet, i samråd med Kommissionen og på grundlag af en dialog med NGO'erne.
- (15) Ud over de koordinationsbestræbelser, der hidtil er etableret, bl.a. inden for rammerne af forummet Shared Awareness and Deconfliction i Middelhavsområdet (SHADE MED), der er oprettet af EU's flådeoperation Sophia, er der fortsat behov for at håndtere de specifikke træk i den eftersøgnings- og redningspraksis, der er opstået i Middelhavet i de seneste år, ved at etablere en mere strukturel, pålidelig og bæredygtig ramme i overensstemmelse med EU's kompetencer og de relevante internationale standarder. Denne ramme bør indeholde specifikke regler for solidaritet mellem medlemsstaterne og imødekomme behovet for et styrket samarbejde blandt især flag- og kystmedlemsstaterne. Det er også nødvendigt med samarbejde med private enheder, der ejer eller driver fartøjer med henblik på at udføre eftersøgnings- og redningsaktiviteter og bringe reddede personer ind på EU's område. Rammen bør også sigte mod at give relevante oplysninger om disse enheders operationer og administrative struktur i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og EU's charter om grundlæggende rettigheder samt øge sikkerheden i overensstemmelse med den gældende internationale lovgivning til gavn for alle de ombordværende.

- (16) Kommissionen vil oprette en tværfaglig kontaktgruppe, hvor medlemsstaterne kan samarbejde og koordinere aktiviteter med henblik på at gennemføre denne henstilling. Gruppen vil udarbejde en oversigt over regler og praksis på nationalt niveau, kortlægge indhøstede erfaringer, vurdere muligheden for at skabe bedre muligheder for samarbejde mellem flag- og kyststater hvad angår deres opgaver og ansvarsområder og udvikle den bedste praksis, som de i de seneste år har oparbejdet, og som afspejler de behov, eftersøgnings- og redningsoperationerne medfører. Den vil regelmæssigt samarbejde med relevante interessenter, herunder EU-agenturer, navnlig Frontex, og, hvis det er relevant, ikkestatslige organisationer, der udfører eftersøgnings- og redningsaktiviteter i Middelhavsområdet, akademikere og internationale organisationer som f.eks. IMO med henblik på at udveksle viden og opretholde aktiviteternes kohærens med de internationale retlige og operationelle rammer. Medlemsstaterne bør forelægge Kommissionen alle relevante oplysninger om gennemførelsen af denne henstilling. Kontaktgruppen overvåger gennemførelsen af henstillingen og udarbejder én gang om året en rapport til Kommissionen.
- (17) Kommissionen tager hensyn til kontaktgruppens arbejde og gennemførelsen af denne henstilling, når den udarbejder den europæiske strategi for asyl- og migrationsforvaltning og de årlige migrationsforvaltningsrapporter i henhold til forordningen om asyl- og migrationsforvaltning, alt efter hvad der er relevant. På dette grundlag vil Kommissionen også vurdere og anbefale fremtidige initiativer efter behov.
- (18) Denne henstilling berører ikke nogen form for samarbejdspligt og andre forpligtelser i henhold til den relevante folkeret og EU-ret —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

1. Medlemsstaterne bør samarbejde med hinanden i forbindelse med operationer, som udføres af fartøjer, der ejes eller drives privat, med henblik på gennemføre eftersøgnings- og redningsaktiviteter for at nedbringe antallet af dødsfald på havet, opretholde navigationssikkerheden og sikre en effektiv migrationsforvaltning i overensstemmelse med de relevante retlige forpligtelser.

Navnlig bør flag- og kystmedlemsstaterne udveksle oplysninger regelmæssigt og rettidigt om de fartøjer, der deltager i særlige redningsoperationer, og de enheder, der driver eller ejer fartøjerne, i overensstemmelse med folkeretten og EU-retten, herunder EU's charter om grundlæggende rettigheder og beskyttelse af personoplysninger.
2. Medlemsstaterne bør samarbejde med hinanden og med Kommissionen, navnlig gennem dennes kontaktgruppe, således at der opretholdes kontakt med alle relevante interessenter, herunder eventuelt private enheder, der ejer eller driver fartøjer med henblik på at gennemføre eftersøgnings- og redningsaktiviteter, for at kortlægge bedste praksis og træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre:
 - a) øget sikkerhed til søs og
 - b) de kompetente myndigheders adgang til alle de oplysninger, de har brug for til at overvåge og verificere, at normerne for sikkerhed til søs samt relevante regler for migrationsforvaltning overholdes.
3. Medlemsstaterne bør forelægge Kommissionen alle relevante oplysninger om gennemførelsen af denne henstilling mindst én gang om året senest den 31. marts i året efter referenceåret.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. september 2020.

På Kommissionens vegne
Ylva JOHANSSON
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS HENSTILLING (EU) 2020/1366**af 23. september 2020****om en EU-mekanisme til kriseberedskab og -styring i forbindelse med migration****(Plan for beredskab og krisestyring på migrationsområdet)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Flygtningekrisen i 2015 afslørede svagheder og mangler i EU's og de nationale migrationskrisestyringssystemer samt en mangel på kapacitet og værktøjer til gavn for de medlemsstater, der var under hårdest pres. Krisen viste, at der er behov for at kunne sætte ind på mange fronter samtidig, dvs. i oprindelses-, transit- og/eller bestemmelses-tredjelande, ved EU's ydre grænser og i andre medlemsstater under pres.
- (2) De foranstaltninger, som Unionen og medlemsstaterne traf efter flygtningekrisen i 2015, var rettet mod forskellige politiske, lovgivningsmæssige, operationelle og finansielle behov og havde til formål at gøre migrationsforvaltningen mere holdbar. Disse hidtil usete bestræbelser, som medførte foranstaltninger på nationalt plan, internationalt plan og EU-plan, bidrog år efter år til en gradvis reduktion af antallet af irregulære indrejsende, som i 2019 nåede det laveste niveau i seks år.
- (3) Situationen ved de ydre grænser er dog stadig ekstremt usikker, og der er behov for yderligere forbedringer, hvis vi skal være bedre rustet til at klare eventuelle store migrationskriser. Derudover kan migranter, som foretager uautoriserede bevægelser og indgiver asylansøgninger i flere medlemsstater, være en tung byrde for de nationale asylsystemer.
- (4) For at undgå at tilsyneladende ukontrollerede migrationsstrømme kommer til EU som i 2015, og for at sikre at de nationale migrationssystemer fungerer effektivt, må det eksisterende operationelle samarbejde konsolideres ved at skabe en ramme, der fremmer en mere koordineret anvendelse af den relevante lovgivning. En sådan ramme ville bidrage væsentligt til at sikre, at medlemsstaterne og Unionen udvikler den modstandsdygtighed, der er nødvendig for at håndtere enhver form for migrationskrise effektivt. Derudover bør migrationssituationen overvåges regelmæssigt, således at der så vidt muligt kan træffes beslutninger på grundlag af et fyldestgørende situationsbillede. Fremgangsmåden bør bygge på de erfaringer, der er høstet efter flygtningekrisen i 2015 med hensyn til overvågning af migrationssituationen, suppleret med offentliggørelsen af rapporter om integreret situationsbevidsthed og analyse (ISAA) som led i den relevante aktivering af Rådets integrerede ordninger for politisk kriserespons (IPCR).
- (5) For at gøre Unionen og medlemsstaterne mere modstandsdygtige bør alle aktører, herunder medlemsstaterne gennem bilaterale kanaler, fortsat deltage aktivt i konfliktforebyggelse og -løsning samt holde hinanden underrettet om en potentiel krise i et tredjeland, som kunne føre til en migrationskrise i EU. Der bør gøres brug af alle relevante EU-værktøjer i overensstemmelse med deres hovedformål og de relevante retsregler for at hjælpe partnerlandene med at opbygge deres kapaciteter og håndtere sådanne kriser, inden de får konsekvenser i EU, samtidig med at målsætningerne for migrationspolitikken styrkes.
- (6) En effektiv operationel reaktion på en migrationskrise afhænger af, hvor forberedte de enkelte medlemsstater er, og hvilken kapacitet de har til at anvende det nødvendige udstyr og de nødvendige ressourcer, samt af en koordineret indsats understøttet af eksisterende EU-strukturer. Det kræver endvidere, at alle relevante aktører samarbejder hurtigt og effektivt. En effektiv og rettidig krisestyringsmekanisme afhænger derfor af, at der allerede findes procedurer for samarbejde i tilfælde af kriser, som klart definerer, hvilken rolle og hvilket ansvar de vigtigste aktører på nationalt plan og EU-plan har.
- (7) Der er behov for en struktureret migrationsstyringsmekanisme med realtidsovervågning, tidlig varsling og en centraliseret, koordineret EU-reaktion for at tilvejebringe de nødvendige strukturer, værktøjer, menneskelige og finansielle ressourcer i EU's institutioner og agenturer og i samarbejde med medlemsstaterne.

- (8) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 ⁽¹⁾ om den europæiske grænse- og kystvagt fastlægger Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) og medlemsstaternes kompetente myndigheders fælles ansvar for gennemførelsen af den integrerede europæiske grænseforvaltning. Den fastsætter også krav om at sikre situationsbevidsthed og indeholder bestemmelser om en integreret planlægning for europæisk integreret grænseforvaltning, herunder beredskabsplanlægning.
- (9) De vejledende principper for planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet bør være: forudseenhed, solidaritet og en retfærdig fordeling af ansvaret, koordinering, rettidig reaktion og en fleksibel ressourcetildeling.
- (10) Det vigtigste formål med planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet er på den ene side at sikre situationsbevidsthed og bedre beredskab og på den anden side at sikre en effektiv styring og rettidig reaktion.
- (11) Planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet bør skabe en operationel ramme for overvågning og foregribelse af migrationsstrømme og migrationssituationer, opbygning af modstandsdygtighed og tilrettelæggelse af en koordineret reaktion på en migrationskrise. Disse mål afspejler de to faser, der er skitseret i planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet, nemlig overvågning og beredskab på den ene side og krisestyring på den anden.
- (12) I forbindelse med planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet bør der ved en migrationskrise forstås enhver situation eller udvikling i EU eller i et tredjeland, der har indvirkning på og lægger særligt pres på en medlemsstats asyl-, migrations- eller grænseforvaltningssystem, eller som har potentiale hertil. Dette omfatter og går videre end de omstændigheder, der er defineret i artikel 1, stk. 2, i forslaget til en forordning om håndtering af krisesituationer og force majeure på migrations- og asylområdet, og de omstændigheder, der er defineret i artikel 2, litra w), i forslaget til en forordning om asyl- og migrationsforvaltning.
- (13) Planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet stemmer overens med og supplerer de eksisterende EU-krisestyringsmekanismer, navnlig EU-civilbeskyttelsesmekanismen med dens Katastrofeberedskabskoordinationscenter (ERCC), Rådets integrerede ordninger for politisk kriserespons (IPCR), Kommissionens ARGUS og EU-Udenrigstjenestens krisereaktionsmekanisme, som kan aktiveres samtidig eller efter aktivering af krisestyringsfasen i planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet. Formålet med planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet er at støtte interaktionen og samarbejdet mellem disse generelle krisemekanismer ved at sikre, at der foreligger ajourførte oplysninger om krisesituationen.
- (14) Planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet bygger på relevant gældende lovgivning, men er også udformet med henblik på at støtte indførelsen af nye instrumenter, som Kommissionen måtte foreslå, herunder en forordning om asyl- og migrationsforvaltning og en forordning om håndtering af krisesituationer og force majeure på migrations- og asylområdet.
- (15) Planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet bør i overvågnings- og beredskabsfasen indeholde en række trin, der sikrer regelmæssigt ajourførte oplysninger, der sikrer situationsbevidsthed, og tidlig varslings/prognostisering, samt bidrage til udarbejdelsen af den årlige migrationsrapport, der skal offentliggøres af Kommissionen i henhold til artikel 6 i forslaget til en forordning om asyl- og migrationsforvaltning. Den situationsbevidsthed, som planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet giver, kunne bl.a. give formanden for Rådet mulighed for at nedtrappe den nuværende aktivering af de integrerede ordninger for politisk kriserespons i forbindelse med migrationskriser. I krisestyringsfasen bør planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet sikre, at der stilles omfattende ajourførte oplysninger om migrationssituationen til rådighed for alle aktører, således at der kan træffes afgørelser rettidigt, og at gennemførelsen af disse afgørelser overvåges og koordineres ordentligt.
- (16) For at gøre planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet en realitet bør medlemsstaterne, Rådet, Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten (EEAS), Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO), Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol), Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) arbejde sammen som et EU-netværk for beredskab og krisestyring på migrationsområdet ("netværket"). Netværkets hovedformål bør være at sikre den fornødne udveksling af oplysninger, som er relevante for de to faser af planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet.
- (17) Netværket bør støtte overvågningen og foregribelsen af migrationsstrømme, øge modstandsdygtigheden og forbedre den tekniske koordinering af reaktionen på kriser i fuld overensstemmelse med gældende lovgivning og bør benytte og supplere de eksisterende værktøjer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1).

- (18) De relevante oprindelses-, transit- og/eller bestemmelsestredjelande, bør om muligt også inddrages ad hoc i den måde, hvorpå planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet fungerer. Deres inddragelse bør bidrage til en effektiv informationsudveksling samt til foranstaltninger, der opbygger den fornødne situationsbevidsthed om migration i de pågældende lande og deres reaktion på potentielle kriser —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

1. For at bidrage til en mere effektiv migrationsstyring ved hjælp af overvågning og foregribelse af migrationsstrømme, opbygning af modstandsdygtighed og beredskab samt tilrettelæggelse af en reaktion på en migrationskrise bør medlemsstaterne, Rådet, Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten (EEAS), Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO), Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol), Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) ("aktører") arbejde sammen inden for rammerne af **planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet**.
2. Aktørerne bør til dette formål samarbejde i et EU-netværk for beredskab og krisestyring på migrationsområdet (**»netværket«**) med henblik på at støtte gennemførelsen af planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet.
3. Netværkets aktører bør sikre den fornødne udveksling af oplysninger, som er relevante for de to faser af planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet i fuld overensstemmelse med de retlige bestemmelser vedrørende deres beføjelser og ansvar.
4. I **første fase** af planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet, som bør være aktiveret permanent og fortsætte i anden fase, bør aktørerne tilvejebringe aktuelle og relevante oplysninger for at skabe en ajourført migrationssituationsbevidsthed samt sikre tidlig varslings/prognostisering og øge modstandsdygtigheden, således at enhver form for migrationskrise kan håndteres effektivt. **Anden fase** bør gælde enhver situation eller udvikling i EU eller i et tredjeland, der har indvirkning på og lægger særligt pres på en medlemsstats asyl-, migrations- eller grænseforvaltningssystem, eller som har potentiale hertil. Anden fase omfatter og går videre end de omstændigheder, der er beskrevet i artikel 1, stk. 2, i forslaget til en forordning om håndtering af krisesituationer og force majeure på migrations- og asylområdet, og de omstændigheder, der er beskrevet i artikel 2, litra w), i forslaget til en forordning om asyl- og migrationsforvaltning.
5. Netværket bør fastlægge **retningslinjer for gennemførelsen** med henblik på at sikre en effektiv strøm af oplysninger, som er relevante for, at planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet kan fungere, mellem de respektive nationale krisestyrimmekanismer og EU's krisestyrimmekanismer.
6. Medlemsstaterne, Rådet, Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten (EEAS), Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO), Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol), Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) bør udpege et kontaktpunkt med henblik på **driften af netværket**.
7. Kontaktpunkterne bør regelmæssigt udveksle oplysninger, navnlig med henblik på at støtte Kommissionens offentliggørelse af periodiske **migrationsforvaltningsrapporter**, jf. artikel 6, stk. 4, og situationsrapporter, jf. artikel 6, stk. 6, i forslaget til en forordning om asyl- og migrationsforvaltning.
8. Medlemsstaterne bør ud fra konklusionerne i migrationsforvaltningsrapporterne og situationsrapporterne drøfte, hvilke **foranstaltninger der bør træffes**. Drøftelserne bør finde sted på teknisk, strategisk og om nødvendigt politisk niveau i Rådets relevante forberedende organer eller i Rådet.
9. Kommissionen bør efter aftale med den medlemsstat, der står over for en **migrationskrise**, jf. henstilling 4, underrette de øvrige kontaktpunkter i netværket om situationen med henblik på at **aktivere krisefasen** i planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet. Kontaktpunktet i den berørte medlemsstat bør straks give Kommissionens kontaktpunkt de fornødne oplysninger, som anført i bilaget.
10. I en sådan krisesituation bør kontaktpunkterne støtte Kommissionen ved at meddele de fornødne oplysninger, yde vejledning og ved at træffe koordinerende foranstaltninger som reaktion på krisen.

11. Udvekslingen af oplysninger i netværket bør ske via de til rådighed værende kommunikationskanaler, herunder om muligt IPCR-platformen med dens særlige funktionaliteter, og i overensstemmelse med de retningslinjer for gennemførelsen, der er omhandlet i henstilling 5 ovenfor.
12. De to faser af planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet bør være i overensstemmelse med den ledelse og arbejdsgang, der er beskrevet i bilaget.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. september 2020.

På Kommissionens vegne
Ylva JOHANSSON
Medlem af Kommissionen

BILAG

I dette bilag beskrives principperne og de vigtigste aktører i planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet, og der redegøres nærmere for planens to faser.

1. PRINCIPPER FOR DE TO FASER OG FASERNES AKTØRER

Principper

Ved fastlæggelsen af de nødvendige foranstaltninger og tildelingen af opgaver til de forskellige aktører bør planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet fungere på grundlag af følgende **principper**:

- (i) **Foregribelse**: Migrationssituationen bør overvåges regelmæssigt, og afgørelser bør træffes grundlag af et fuldstændigt og koordineret situationsbillede primært med henblik på forebyggelse.
- (ii) **Koordinering**: Ved en reaktion på en krise bør der gøres brug af foranstaltninger fra alle relevante interne og eksterne politikområder, idet alle involverede aktører handler på grundlag af en koordineret og bred tilgang.
- (iii) **Rettidig reaktion**: Foranstaltninger bør træffes, så snart der er brug for dem, for at forhindre situationen i at eskalere.
- (iv) **Fleksibel ressourcetildeling**: Ressourcer bør tilvejebringes hurtigt, ved at de relevante aktører gør brug af den fleksibilitet, som forskellige finansieringsinstrumenter giver mulighed for.
- (v) **Solidaritet og en retfærdig fordeling af ansvar**, jf. artikel 5 i forslaget til en forordning om asyl- og migrationsforvaltning.

Aktører

De **aktører, der er involveret** i gennemførelsen af de to faser af planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet, er følgende:

- Medlemsstaterne, herunder deres forbindelsesofficerer
- Rådet
- Europa-Kommissionen, herunder ansatte på stedet og i EU-delegationerne samt de europæiske migrationsforbindelsesofficerer
- EU-Udenrigstjenesten, herunder EU-delegationerne og de relevante missioner og operationer inden for den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik
- EU-agenturerne (EASO, Frontex, Europol, eu-LISA og FRA) og deres forbindelsesofficerer.

2. OVERVÅGNINGS- OG BEREDSKABSFASEN (FASE 1)

(a) Formål

Formålet med planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet er i overvågnings- og beredskabsfasen at støtte en mere koordineret anvendelse af gældende lovgivning ved at styrke den fælles situationsbevidsthed og udveksle de oplysninger, der skal sikre denne, mellem alle involverede aktører, udvikle et system for tidlig varsling/prognostisering på EU-plan og støtte udviklingen af den nødvendige modstandsdygtighed i medlemsstaterne, således at enhver form for migrationskrise kan håndteres effektivt.

Første fase af mekanismen har til formål at opfylde følgende centrale mål:

- **Udveksling af de oplysninger, der skal sikre situationsbevidsthed, og tidlig varsling/prognostisering**. Hvis alle relevante aktører i god tid har opbygget en tilstrækkelig bred forståelse af hændelser og nye tendenser, bør det være muligt at overvåge situationen og være velforberedt på en koordineret reaktion, hvis behovet skulle opstå. Nye problematiske og kritiske situationer bør foregribes i tide. Alle aktører bør indlæse oplysninger og dokumentation i et system for tidlig varsling/prognostisering, som bør udvikles på EU-plan. Udviklingen af systemet bør koordineres af Kommissionen, og der bør tages udgangspunkt i eksisterende og eventuelt kommende instrumenter.
- **Fremme af udviklingen af modstandsdygtighed**. En fælles forståelse af situationen, dens årsager og prognostisering bør gøre det lettere for medlemsstaterne at koncentrere deres indsats om opbygningen af deres kapaciteter, hvis der skulle opstå en ny migrationskrise.

(b) Ledelse

Kommissionen bør, eventuelt i samarbejde med EU-Udenrigstjenesten, spille en ledende rolle i overvågnings- og beredskabsfasen, og den bør trække på alle sine aktiver, herunder de europæiske migrationsforbindelsesofficerer, Katastrofeberedskabskoordinationscentret (ERCC) og de til rådighed værende midler i overensstemmelse med deres respektive beføjelser, formål og procedurer. Kommissionen bør lede netværket og varetage sekretariatsfunktionen herfor, indsamle oplysninger, udarbejde de fornødne rapporter og overvåge gennemførelsen af de foranstaltninger, der skal træffes af aktørerne.

Medlemsstaterne, EU-agenturerne og andre aktører bør støtte Kommissionen i denne rolle, navnlig ved at fremsende aktuelle og nøjagtige oplysninger, analyser og prognoser samt en vurdering af deres beredskabsplaner.

De nødvendige drøftelser på teknisk, strategisk og om nødvendigt politisk plan, som medfører, at der skal træffes foranstaltninger i medlemsstaterne, bør finde sted i **Rådets relevante forberedende organer** på grundlag af konklusionerne i de rapporter, Kommissionen udarbejder i denne fase af planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet.

I situationer, hvor Rådet beslutter at fremsætte operationelle konklusioner og henstillinger, bør **netværket** støtte gennemførelsen heraf ved at udveksle de relevante oplysninger.

(c) Arbejdsgang

Udveksling af de oplysninger, der skal sikre situationsbevidsthed, og tidlig varsling/prognostisering

Kommissionen bør regelmæssigt og mindst hvert kvartal indkalde til **netværksmøder eller videokonferencer**. Hyppigheden heraf bør afhænge af, hvor alvorlig migrationssituationen er, og hvilke problemer der er konstateret i forbindelse med overvågningen af migrationen og beredskabet.

Hvis det er relevant og muligt bør repræsentanter for de **vigtigste oprindelses-, transit- og/eller bestemmelses-tredjelande** samt repræsentanter for **vigtige internationale partnere og aktører** inviteres ad hoc til at deltage i netværkets drøftelser om en bestemt migrationsrute med henblik på en rettidig og regelmæssig udveksling af oplysninger om migrationsstrømme, smugleri og andre faktorer (herunder geopolitiske, sundhedsmæssige, miljømæssige, klimamæssige, demografiske eller andre samfundsøkonomiske faktorer), der har betydning for asyl-, migrations- eller grænseforvaltning i EU. I samråd med de pågældende lande bør der via de respektive EU-delegationer og efter nøje koordinering med EU-Udenrigstjenesten tages stilling til, hvad dette bidrag skal bestå i.

Beredskab bør være en vigtig del af migrationsdialogerne med tredjelande, især i EU's naboskab, og bør medføre, at der oprettes kommunikationskanaler og udpeges lokale aktører, som kan benyttes og kontaktes i tilfælde af en krise.

Hvor det er muligt, bør Kommissionen i samarbejde med EU-Udenrigstjenesten ad hoc tilrettelægge særlige **videokonferencer for hver migrationsrute med de vigtigste oprindelses-, transit- og/eller bestemmelses-tredjelande**, og styrke lignende videokonferencer, der allerede afholdes. Videokonferencerne bør inddrage alle andre aktører, som berøres af eller har en klar interesse i migrationsbevægelserne på en given migrationsrute. Videokonferencerne bør tilrettelægges, så de ansporer til indgående drøftelser i tæt samarbejde med EU-delegationerne til gavn for alle deltagere.

Alle netværkets **kontaktpunkter** bør fremsende oplysninger for at bidrage til at skabe det nødvendige situationsbillede. Udvekslingen af de oplysninger, der skal sikre situationsbevidsthed, omfatter oplysninger om migrationsstrømme, modtagelses-, asyl- og grænseforvaltningssystemer og relevant national udvikling på migrationsområdet i medlemsstater og tredjelande samt meddelelser om tidlig varsling/prognostisering og oplysninger om samarbejdstiltag med tredjelande. Alle kontaktpunkter bør dele oplysninger om udfordringer, mangler og kriseforanstaltninger i felten med henblik på at skabe et fælles situationsbillede på EU-plan. Der bør fastlægges standardprocedurer, som beskriver nærmere, hvordan netværket skal fungere.

Netværket bør gøre fuld brug af de til rådighed værende kommunikationskanaler og platforme, herunder om muligt **IPCR-plattformen** med dens særlige funktionaliteter. Hvis de til rådighed værende værktøjer ikke er tilstrækkelige, vil Kommissionen overveje at forbedre sine eksisterende platforme eller tilrettelægge en særlige **sikret webbaseret platform** og derved sikre en hurtig udveksling af oplysninger inden for netværket.

På grundlag af disse bidrag bør Kommissionen offentliggøre situationsrapporter — en rapport om situationsbevidsthed og analyse på migrationsområdet (**MISAA**) med en hyppighed, der fastlægges af netværket i løbet af overvågnings- og beredskabsfasen. MISAA-rapporten bør bygge på den model og metode, der anvendes i den rapport om integreret situationsbevidsthed og analyse (ISAA), som i øjeblikket offentliggøres, og som blev indført, da IPCR blev aktiveret i forbindelse med flygtningekrisen i 2015, og den vil erstatte ISAA-rapporten, hvis nævnte IPCR deaktiveres af formandskabet. Aktørerne bør om muligt også dele oplysninger fra kilder uden for EU, herunder tredjelande og internationale partnere. MISAA-rapporten bør kortlægge tendenser og eventuelt indeholde tidlig varslings/prognostisering af strømme, der giver mulighed for at varsko alle aktører, således at disse kan træffe afhjælpende foranstaltninger. MISAA-rapporten bør udelukkende udveksles med aktørerne via IPCR-plattformen i fuld overensstemmelse med reglerne for adgang til platformen og med Katastrofeberedskabskoordinationscentrets deltagelse.

Medlemsstaterne bør drøfte, **hvilke foranstaltninger der skal træffes**, og hvilke konklusioner der skal drages på grundlag af de konklusioner, der er fremsat i MISAA-rapporten. Medlemsstaternes drøftelser bør finde sted på teknisk, strategisk og om nødvendigt politisk niveau i Rådets respektive forberedende organer eller på rådsmøder. Rådet kan fremsætte operationelle konklusioner og henstillinger, som bør følges op af de relevante aktører med netværkets støtte.

Fremme af udviklingen af modstandsdygtighed

Med udgangspunkt i migrationsforvaltningsrapporterne og de nationale strategier, jf. artikel 6, stk. 4 og 6, i forslaget til en forordning om asyl- og migrationsforvaltning, og med henblik på at gøre EU's migrationsforvaltning mere modstandsdygtig generelt, bør der etableres en **migrationsberedskabscyklus**.

I overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, i forslaget til en forordning om asyl- og migrationsforvaltning udarbejder medlemsstaterne nationale handlingsplaner for at sikre, at der er tilstrækkelig kapacitet til at sikre en effektiv asyl- og migrationsforvaltning, hvilket omfatter oplysninger om, hvordan medlemsstaterne gennemfører principperne i nævnte forordning og opfylder de juridiske forpligtelser, der følger heraf på nationalt plan. Strategierne skal omfatte beredskabsplaner på nationalt plan og tage hensyn til beredskabsplanlægningen i henhold til relevant lovgivning, bl.a. artikel 8, stk. 6, og artikel 9, stk. 3, 5 og 6, i forordning (EU) 2019/1896 (den europæiske grænse- og kystvagt), og gennemførelsen af den europæiske integrerede grænseforvaltning som fastsat i nævnte forordning.

EU-agenturerne bør aflægge rapport til Kommissionen om deres kapaciteter og beredskabsplaner samt eventuelle andre rapporter, der kan være nyttige for Kommissionen i den forbindelse.

EU-Udenrigstjenesten bør bidrage til de eksterne aspekter af migration og samarbejdstiltag i den forbindelse med oprindelses-, transit- og/eller bestemmelsestredjelande.

Tredjelande bør gives mulighed for at dele deres egne migrationsstrategier og beredskabsplaner med Kommissionen eller med netværket på et frivilligt grundlag.

På grundlag af ovennævnte oplysninger og i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, i forslaget til en forordning om asyl- og migrationsforvaltning fremlægger Kommissionen hvert år en migrationsforvaltningsrapport, hvori den beskriver migrationssituationens sandsynlige udvikling og Unionens og medlemsstaternes beredskab.

Medlemsstaterne bør i de rette fora drøfte konklusionerne i de årlige migrationsforvaltningsrapporter, som Kommissionen udarbejder.

Kommissionen bør med støtte fra netværkets øvrige aktører fastlægge en ramme, hvordan opfølgningen på konklusionerne i de årlige migrationsforvaltningsrapporter skal overvåges, og den bør rapportere om de fremskridt, der er gjort, og om status for den følgende årlige rapporteringscyklus.

3. MIGRATIONSKRISESTYRINGSFASEN (FASE 2)

(a) Formål

I krisestyringsfasen er **formålet** med planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet at støtte en hurtig, effektiv og koordineret EU-reaktion på en migrationskrise ved at give rettidige og aktuelle oplysninger til EU's beslutningstagere om situationen i praksis samt ved at støtte overvågning, koordinering på stedet og kommunikation på teknisk niveau mellem alle aktører.

(b) Ledelse

I krisestyringsfasen i planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet og så længe de generelle **EU-krisemekanismer** (EU-civilbeskyttelsesmekanismen, de integrerede ordninger for politisk kriserespons, ARGUS og krisereaktionsmekanismen) ikke er aktiveret, forfølges målet med planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet inden for planens ramme, herunder via netværket og rapporteringsmekanismen.

Når først de **generelle EU-krisemekanismer** er aktiveret i overensstemmelse med deres respektive procedurer og mål, bør den overordnede krisestyring, herunder den nødvendige koordinering mellem mekanismerne, være sikret.

Aktiviteterne i fase 1 videreføres og intensiveres i fase 2.

Netværket, som aktiveres og ledes af Kommissionen, bør støtte det arbejde, der udføres via de tre generelle EU-krisemekanismer. Støtten bør især handle om at skabe den situationsbevidsthed, der er nødvendig for drøftelserne og beslutningerne i de pågældende mekanismer, og om at følge op på de relevante aktørers gennemførelse heraf. Netværket bør til dette formål mødes regelmæssigt via videokonferencer og drøfte alle praktiske aspekter af de afgørelser, der træffes inden for rammerne af de generelle EU-krisemekanismer, og rapportere tilbage til dem.

Hvis **medlemsstaternes krisestyringscentre** aktiveres, bør de sikre den rette forbindelse til de generelle EU-krisemekanismer, herunder EU-civilbeskyttelsesmekanismen og dens ERCC, og støtte deres respektive kontaktpunkts arbejde i netværket i overensstemmelse med retningslinjerne i henstilling 5.

Der kan om nødvendigt og som supplement til møderne i Rådet i overensstemmelse med IPCR-reglerne finde yderligere drøftelser sted i Rådets relevante forberede organer eller i Rådet på grundlag af konklusionerne i Kommissionens situationsrapporter.

Hver aktør bør træffe de nødvendige foranstaltninger, herunder dem, der er anført i værktøjskassen under litra d) nedenfor.

(c) Arbejdsgang

1. Krisestyringsfasen i planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet kan udløses af Kommissionen efter aftale med en medlemsstat, der står over for en migrationskrise, jf. henstilling 4.
2. Kommissionens **kontaktpunkt** bør underrette de øvrige kontaktpunkter i netværket (EU-formandskabet, medlemsstaterne, Rådet, EU-Udenrigstjenesten og EU-agenturerne) om beslutningen om at aktivere krisestyringsfasen i planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet.
3. Kommissionen **aktiverer straks netværket** fuldt ud i døgndrift og indkalder til **hastemøde/video-konference** i netværket for at behandle følgende punkter på teknisk plan:
 - (a) udveksling af oplysninger om situationen
 - (b) analyse af mulighederne for en hurtig og effektiv reaktion
 - (c) koordinering af meddelelser til offentlig kommunikation i overensstemmelse med gældende strukturer
 - (d) koordinering af støtten på stedet.
4. Den berørte medlemsstat bør aktivere sine egne beredskabsforanstaltninger og foretage en foreløbig behovsvurdering, som øjeblikkeligt bør deles med Kommissionen og netværkets øvrige medlemmer. Den foreløbige vurdering bør indeholde følgende oplysninger:
 - (a) situationen på stedet, de vigtigste faktorer og prognosen, herunder mulige konsekvenser
 - (b) de aktuelle materielle, operationelle og finansielle kapaciteter
 - (c) gennemførelsen af beredskabsforanstaltninger
 - (d) de materielle, operationelle og finansielle behov, der skal opfyldes af de relevante aktører, herunder andre medlemsstater eller EU-agenturer.

5. På grundlag af de oplysninger, der indsamles via netværket, bør Kommissionen navnlig oplyse netværket om følgende:
- (a) status over situationen, bl.a. prognoser og mulige konsekvenser; om muligt bør status omfatte oplysninger fra og om relevante tredjelande
 - (b) de aktuelle kapaciteter i de medlemsstater og de oprindelses-, transit- og/eller bestemmelsestredjelande, der er berørt af krisen, samt EU's og andre medlemsstaters aktuelle kapaciteter til at håndtere krisen
 - (c) EU's og medlemsstaternes aktuelle bistandsniveau
 - (d) en vurdering af mangler og behov
 - (e) mulig indsats fra EU-institutionernes, EU-organernes, EU-agenturernes og medlemsstaternes side på grundlag af den nedenfor omhandlede værktøjskasse, der stilles til rådighed.

Når en medlemsstat har indgivet en begrundet anmodning i henhold til artikel 2, stk. 1, eller artikel 6, stk. 1, i forslaget til en forordning om håndtering af krisesituationer og force majeure på migrations- og asylområdet, kan de oplysninger, der er indsamlet via netværket understøtte Kommissionens analyser og tiltag, jf. artikel 2 og 6 i nævnte forslag.

Når Kommissionen foretager en vurdering af migrationssituationen i en medlemsstat, jf. artikel 47 i forslaget til en forordning om asyl- og migrationsforvaltning, kan de oplysninger, der er indsamlet via netværket, understøtte Kommissionens rapport om migrationspres, jf. artikel 48 i nævnte forslag.

Hvad angår civilbeskyttelsesbistand, bør koordineringen mellem medlemsstaterne sikres via Katastrofeberedskabskoordinationscentret.

6. Formandskabet for Rådet kan overveje, om der bør indkaldes til et **ekstraordinært rådsmøde**.
7. Netværket skal bidrage til arbejdet i EU's generelle krisestyringssystemer, når disse er aktiveret, ved at stille situationsbevidsthedsoplysninger til rådighed og ved at meddele de oplysninger, der måtte være nødvendige for på teknisk plan at overvåge gennemførelsen af de nødvendige foranstaltninger, der er opnået enighed om inden for rammerne af de pågældende systemer.
8. **Indsatsen i medlemsstaterne bør koordineres** i de relevante nationale krisestyringsmekanismer, som beskæftiger sig med migration, idet alle relevante nationale aktører inddrages, og der bør være fuld overensstemmelse og sammenhæng med gennemførelsen af planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet, idet den overordnede koordinerende rolle varetages af IPCR.
9. Hvis EU-civilbeskyttelsesmekanismen aktiveres, bør Kommissionens **Katastrofeberedskabskoordinationscenter (ERCC)** sikre støtte til den hurtige udsendelse af nødhjælp til den anmodende medlemsstat og fungere som koordinationscenter for civilbeskyttelsesbistanden mellem alle EU-medlemsstater og andre deltagende stater. Der bør oprettes en **forbindelse mellem** Kommissionens relevante tjenestegrene, som fungerer **døgnet rundt**.
10. Hvis det er relevant og muligt, bør der oprettes en **mekanisme til øget overvågning i tredjelande** med indsættelse eller aktivering af forbindelsesofficerer fra alle aktører i de vigtigste oprindelses-, transit- og/eller bestemmelsestredjelande.
11. Alt efter behov bør **andre sektorspecifikke krisemekanismer og -værktøjer** aktiveres, jf. værktøjsskassen nedenfor.
12. **Netværket** bør være aktiveret fuldt ud døgnet rundt under hele krisen.
13. Hvis IPCR aktiveres vil den regelmæssige overvågning af migration sikres via **ISAA-rapporter**, som erstatter MISAA-rapporterne i hele aktiveringsperioden. Hvis IPCR ikke aktiveres, vil **MISAA-rapporterne**, som Kommissionen udarbejder i første fase af planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet, fortsat blive udarbejdet på grundlag af de input, der indsamles fra relevante aktører via netværket.
14. MISAA-rapporterne/ISAA-rapporterne, som offentliggøres af Kommissionen i denne fase af planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet, bør drøftes i Rådets relevante forberedende organer eller i Rådet.

15. Krisestyringsfasen i planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet kan **deaktiveres** af Kommissionen på anmodning af [en] [eller flere] medlemsstat[er] eller på eget initiativ, når den situation, som udløste krisen, ikke længere er til stede eller menes at være under kontrol.
16. Kommissionen bør sammen med Rådet, EU-Udenrigstjenesten og EU-agenturerne tilrettelægge skræddersyet **uddannelse** om de procedurer og værktøjer, der anvendes i migrationskrisesituationer, for at øge kendskabet og beredskabet blandt al relevant personale.
17. Alle aktører bør **regelmæssigt afholde øvelser** i reaktion på migrationskriser på nationalt og europæisk plan og bør om nødvendigt revidere den aktuelle plan for beredskab og krisestyring på migrationsområdet på grundlag af de erfaringer, der høstes.

(d) Værktøjskasse

De følgende foranstaltninger udgør en værktøjskasse med henblik på at kunne reagere på en migrationskrise i overensstemmelse med relevant lovgivning.

Foranstaltninger i oprindelses-, transit- og/eller bestemmelsestredjelande

- Udover det løbende samarbejde med tredjeparter koordinerer Kommissionen i samarbejde med EU-Udenrigstjenesten, EU-delegationerne og medlemsstaterne foranstaltninger med de vigtigste oprindelses-, transit- og/eller bestemmelsestredjelande med særlig vægt på EU's nabolande for at hjælpe dem til at forbedre deres modtagelseskapacitet og forvaltning af migrationsstrømme yderligere, især gennem beskyttelse af grænserne og bekæmpelse af smugling af migranter, og for at øge samarbejdet om tilbagesendelse.
- Kommissionen sørger i samarbejde med medlemsstaterne og EU-Udenrigstjenesten for yderligere sikre korridorer og genbosættelsesordninger i relevante oprindelses-, transit- og/eller bestemmelsestredjelande.
- Kommissionen samarbejder og sikrer synergier med de vigtigste internationale organisationer (navnlig UNHCR og IOM) og vigtige NGO'er om indførelsen af eventuelle supplerende foranstaltninger i de relevante oprindelses-, transit- og/eller bestemmelsestredjelande.
- På grundlag af de konstaterede behov vurderer og aktiverer Kommissionen de midler, der er til rådighed via alle relevante (interne og eksterne) finansieringsinstrumenter, herunder deres eventuelle nødhjælpskomponent, i overensstemmelse med de relevante retsregler og de mål, der gælder for dem. Koordineringen mellem forskellige instrumenter er afgørende for at håndtere et langvarigt migrationspres.
- Under ekstraordinære omstændigheder, og hvis ovennævnte midler ikke er tilstrækkelige, undersøger Kommissionen, om der på grundlag af FFR-bestemmelserne kan tilvejebringes yderligere ressourcer.
- Kommissionen overvejer i samarbejde med medlemsstaterne fælles brug af midler fra EU-budgettet og de nationale budgetter, i afventning af at der træffes afgørelse om deres videreførelse i den kommende FFR-periode.
- Hvis det er relevant og muligt, opretter Kommissionen sideløbende med medlemsstaternes eksisterende ordninger en mekanisme til øget overvågning i tredjelande og gør også brug af de særlige videokonferencer, der eventuelt er tilrettelagt for hver enkelt migrationsrute som led i planen om beredskab og krisestyring på migrationsområdet, og indsætter eller aktiverer forbindelsesofficerer i de vigtigste oprindelses-, transit- og/eller bestemmelsestredjelande.
- Hvis der er indgået en statusaftale mellem et EU-land og et tredjeland, udsender Frontex grænseforvaltningshold til at hjælpe de relevante myndigheder i det pågældende tredjeland med at —kontrollere dets grænser.
- EU-Udenrigstjenesten tager krisereaktionsmekanismen i brug, hvis der opstår en alvorlig situation eller en nødsituation, som vedrører eller involverer den eksterne dimension af migration, og gør brug af de enkelte dele af krisereaktionsmekanismen, som måtte være relevante: krisemødet, kriseenheden, kriseplatformen og taskforcen.
- EU-Udenrigstjenestens delegationer udfylder i tæt samarbejde med Kommissionen deres respektive roller før, under og efter en krise, bl.a. ved at tilvejebringe oplysninger, der sikrer situationsbevidsthed, men også ved at udføre EU's diplomatiske, politiske og operationelle arbejde.

- EU-Udenrigstjenesten trækker på direktoratet for en integreret tilgang til sikkerhed og fred, Den Civile Planlægnings- og Gennemførelseskapacitet, Den Militære Planlægnings- og Gennemførelseskapabilitet og missioner som led i den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, når den koordinerende platform, der er relevant for arbejdet med at sikre situationsbevidsthed og beredskab (modstandsdygtighed), skal ajourføres.

Foranstaltninger i medlemsstaterne ved EU's ydre grænser

- Nationale beredskabsplaner/foranstaltninger vedrørende grænseforvaltning, modtagelse og asyl aktiveres i medlemsstaterne ved EU's ydre grænser.
- Oplysninger om den operationelle situation, mangler og behov ved EU's ydre grænser tilvejebringes af medlemsstaterne.
- På anmodning af en medlemsstat ved EU's ydre grænser kan EU-civilbeskyttelsesmekanismen aktiveres med henblik på at yde den nødvendige bistand.
- I samarbejde med Kommissionen og EU-agenturerne intensiveres grænseovervågningen for at udvide dækningen til de mest berørte områder.
- På anmodning af medlemsstaterne ydes der støtte fra Frontex for at styrke eksisterende fælles operationer eller for at benytte Frontex' hurtige grænseintervention.
- EASO udsender i samarbejde med medlemsstaterne relevant personale og udstyr for at bistå med modtagelse og asyl.
- Europol udsender i samarbejde med medlemsstaterne personale/udstyr/forbindelsesofficerer til at udføre sikkerhedskontrol af de migranter, der indrejser.
- Frontex støtter tilbagesendelsesaktiviteter i samarbejde med medlemsstaterne ved at udsende specialister i tilbagesendelse og koordinere tilbagesendelsesoperationer med charterfly og rutefly, herunder med ledsagere og observatører i forbindelse med tilbagesendelser.
- Kommissionen opretter europæiske regionale taskforcer i medlemsstaterne ved EU's ydre grænser for at fremme udvekslingen af oplysninger og forbedre koordineringen blandt de forskellige aktører.
- Der oprettes hotspots og modtagelsescentre de steder, hvor presset er stort, med personale fra de relevante nationale myndigheder og med støtte fra de EU-agenturer, der råder over de nødvendige migrations- og sikkerhedsinformationssystemer.
- Kommissionen udsender personale til medlemsstaterne ved EU's ydre grænser for at bistå med koordinering af indsatsen.
- Kommissionen fastlægger i samarbejde med medlemsstaterne vigtige offentlige meddelelser om kriser og benytter de mest effektive kommunikationsmidler, herunder IPCR-plattformen, til at offentliggøre meddelelserne og bekæmpe desinformation.
- Sammen med medlemsstaterne samarbejder Kommissionen med de vigtigste internationale organisationer (især UNHCR og IOM) og vigtige NGO'er fra sag til sag om at anvende de rette supplerende foranstaltninger i medlemsstaterne ved EU's ydre grænser.
- Kommissionen stiller projekterne om støttet frivillig tilbagevenden og reintegration til rådighed for medlemsstaterne.
- På grundlag af medlemsstaternes behovsvurdering vurderer og aktiverer Kommissionen de midler, der er til rådighed via alle relevante (interne og eksterne) finansieringsinstrumenter, herunder deres eventuelle nødhjælpskomponent.
- Under ekstraordinære omstændigheder, og hvis ovennævnte midler ikke er tilstrækkelige, undersøger Kommissionen, om der på grundlag af FFR-bestemmelserne kan tilvejebringes yderligere ressourcer.
- Kommissionen overvejer i samarbejde med medlemsstaterne fælles brug af midler fra EU-budgettet og de nationale budgetter, i afventning af at der træffes afgørelse om deres videreførelse i den kommende FFR-periode.
- Medlemsstater, som ikke er under pres, kan tilbyde bistand til medlemsstaterne ved EU's ydre grænser i form af udstyr, materiale, personale, udsendelse af specialister, frivillig omfordeling af migranter og personale til EU-agenturenes operationer.
- Medlemsstater, som ikke er under pres, kan bidrage finansielt til enhver yderligere finansiell foranstaltning, der måtte være nødvendig for at gennemføre nødforanstaltningerne.

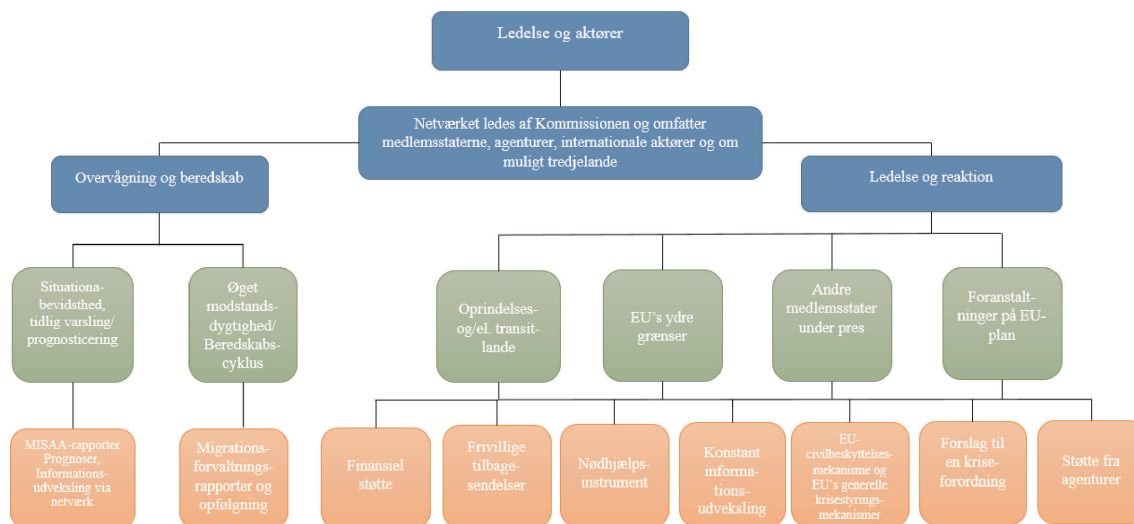
Foranstaltninger i andre medlemsstater under pres

- Nationale beredskabsplaner/nationale foranstaltninger vedrørende modtagelse og asyl aktiveres i andre medlemsstater under pres.
- Andre medlemsstater under pres meddeler oplysninger om den operationelle situation, mangler og behov.
- På anmodning af en medlemsstat under pres aktiveres EU-civilbeskyttelsesmekanismen med henblik på at yde den nødvendige bistand.
- Kommissionen opretter europæiske regionale taskforcer i andre medlemsstater under pres for at fremme udvekslingen af oplysninger og forbedre koordineringen blandt de forskellige aktører.
- Frontex støtter tilbagesendelsesaktiviteter i samarbejde med medlemsstaterne ved at udsende specialister i tilbagesendelse og koordinere tilbagesendelsesoperationer med charterfly og rutefly, herunder med ledsagere og observatører i forbindelse med tilbagesendelser.
- EASO udsender i samarbejde med medlemsstaterne relevant personale og udstyr for at bistå med modtagelse og asyl.
- Europol udsender personale/udstyr/forbindelsesofficerer til at udføre sikkerhedskontrol af de migranter, der indrejser.
- Kommissionen udsender personale til medlemsstater under pres for at bistå med koordinering af indsatsen.
- Kommissionen fastlægger i samarbejde med medlemsstaterne vigtige offentlige meddelelser om kriser og benytter de mest effektive kommunikationsmidler, herunder IPCR-plattformen, til at offentliggøre meddelelserne og bekæmpe desinformation.
- Sammen med medlemsstaterne samarbejder Kommissionen med de vigtigste internationale organisationer (især UNHCR og IOM) og vigtige NGO'er om at anvende de rette supplerende foranstaltninger i andre medlemsstater under pres.
- Kommissionen stiller projekterne om støttet frivillig tilbagevenden og reintegration til rådighed for andre medlemsstater under pres.
- På grundlag af medlemsstaternes behovsvurdering vurderer og aktiverer Kommissionen de midler, der er til rådighed via alle relevante (interne og eksterne) finansieringsinstrumenter, herunder deres eventuelle nødhjælpskomponent.
- Under ekstraordinære omstændigheder, og hvis ovennævnte midler ikke er tilstrækkelige, undersøger Kommissionen, om der på grundlag af FFR-bestemmelserne kan tilvejebringes yderligere ressourcer.
- Kommissionen overvejer i samarbejde med medlemsstaterne fælles brug af midler fra EU-budgettet og de nationale budgetter, i afventning af at der træffes afgørelse om deres videreførelse i den kommende FFR-periode.
- Medlemsstater, som ikke er under pres, kan tilbyde bistand til andre medlemsstater under pres i form af udstyr, materiale, personale, udsendelse af specialister, frivillig omfordeling af migranter og personale til EU-agenturens operationer.
- Medlemsstater, som ikke er under pres, kan bidrage finansielt til enhver yderligere finansiell foranstaltning, der måtte være nødvendig for at gennemføre nødforanstaltningerne.

FIGUR 1

Figuren illustrerer de forskellige niveauer i planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet.

Plan for beredskab og krisestyring på migrationsområdet

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald*(Den Europæiske Unions Tidende L 190 af 12. juli 2006)*

1. Side 53, bilag IV, del II, afsnit »Affald indeholdende hovedsagelig organiske bestanddele, men som også kan indeholde metaller og uorganiske materialer«, nr. AC170:

I stedet for: »AC170 ex 440310 Affald af forarbejdet kork og træ«

læses: »AC170 ex 440310 Affald af behandlet kork og træ«

2. Side 66, bilag V, del I, liste B, afsnit B3, nr. B3050:

I stedet for: »B3050 Ubehandlet affald af kork eller træ ...«

læses: »B3050 Affald af ubehandlet kork eller træ ...«

3. Side 86, bilag V, del 3, liste B, afsnit »Affald, der hovedsagelig består af organiske bestanddele, og som kan indeholde metaller og uorganisk materiale«, nr. AC170:

I stedet for: »AC170 ex 440310 Affald af forarbejdet kork og træ«

læses: »AC170 ex 440310 Affald af behandlet kork og træ«.

Berigtigelse til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/2018 af 11. marts 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 for så vidt angår energimærkning af køle/fryseapparater, der anvendes til direkte salg

(Den Europæiske Unions Tidende L 315 af 5. december 2020)

Side 174, bilag IV, punkt 3, tabel 4, litra a) »Salgskøle/fryseapparater«, tredje og fjerde række:

I stedet for:

»Vertikale og kombinerede salgsfryseapparater	L1	$\leq +5$	—	≤ -18	1,00
	L2	$\leq +5$	—	≤ -18	0,90
	L3	$\leq +5$	—	≤ -15	0,90
Horisontale salgsfryseapparater	L1	$\leq +5$	—	≤ -18	1,00
	L2	$\leq +5$	—	≤ -18	0,92
	L3	$\leq +5$	—	≤ -15	0,92«

læses:

»Vertikale og kombinerede salgsfryseapparater	L1	≤ -15	—	≤ -18	1,00
	L2	≤ -12	—	≤ -18	0,90
	L3	≤ -12	—	≤ -15	0,90
Horisontale salgsfryseapparater	L1	≤ -15	—	≤ -18	1,00
	L2	≤ -12	—	≤ -18	0,92
	L3	≤ -12	—	≤ -15	0,92«

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA